VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Weekblad. Jaargang 9, '82-'83. Nr. 25, dd. 22 april 1983
V.u. Marcel Meeus. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven. Tel.: 016/22 44 38.
Redakties steeds op vrijdag tussen 16.00 en 19.00 uur (open voor ieder) op 't Stuc, Van Evenstraat 2D, 1ste verd. Art. binnen 1 week vóór verschijnen.
Abonnementsprijs per jaarg.: 150 fr. (gewoon), 350 fr. (steun) Te storten op rekening nr. KB 431-0079541-68 t.n.v. ASR-Veto, Van Evenstr. 2D, Leuven, met vermelding 'Veto-abonnement'.

EN VERDER

'Oidipus', de tweede eigen produktie van 't Stuc, op p. 3 grondig doorgelicht.

Veto-pamflet was 1 April Vis:

Dit jaar vielen 1 april en goede vrijdag op dezelfde dag. Naar aloude, goede gewoonte hebben we een mop getapt, en vis gegeten.

Wilfried Allaerts

Cruise of Munt

De woordvoerders van het 'Comité de lutte pour la souvegarde de la régio florannoise' zijn formeel. Volgens hun militaire informatiebronnen neemt de beslissing om kernraketten in West-Europa te plaatsen, reeds in juni e.k. en dit om de massale vredesdemonstraties die gepland zijn in het najaar, de pas af te snijden. De eerste raketten die zullen geïnstalleerd worden m.n. deze in Graham in Engeland, zullen reeds ter plekke zijn vanaf september 1983. Het is enkel massaal verzet — het meest efficiënt is het verzet van de plaatselijke bevolking — dat de plaatsing nog kan tegenhouden. Dat de Belgische regering haar oog heeft laten vallen op Florennes om de raketten te installeren, verwondert het Comité geenszins, gezien de zwakke oppositie in Wallonië op vlak van de vredesproblematiek.

Sinds Van Miert in mei 1982 aankondigde dat de raketten in Florennes zouden worden geïnstalleerd, hebben een aantal jongeren zich aan het wekr gezet om ter plekke het verzet op gang te brengen.

(foto overgenomen met toestemming van Lieve Colruyt/De Morgen)

Onder auspiciën van het gemeentebestuur werd een referendum georganiseerd, waarbij echter geen enkele politieke partij zich inhoudelijk engageerde. Er was een opkomst van 41,55% dewelke voor 75,7% tegen de installatie van de raketten stemden. Het referendum vond plaats op 27 juni. Op 11 juni 1982 had de Bestendige Deputatie van de provincie Namen zich reeds uitgesproken tegen de plaatsing, en op 16 juni 1982 nam de Waalse gemeenschapsraad een soortgelijk standpunt in.

Werk in eigen streek

Het Comité voert een moeilijke strijd in deze regio, omdat in de luchtmachtbasis in Florennes er zo'n 1300 manschappen gelegerd zijn, waarvan er in een straal van 20 km rond Florennes, zo'n 1000-tal woonachtig zijn. De fusiegemeente Florennes telt zo'n 10 800 inwoners, wat inhoudt dat het leger een belangrijke ekonomische faktor is in de streek. Ofwel is men tewerkgesteld in de basis, ofwel verdient men zijn brood in de handel met de militairen. Winkeliers durven zich bijgevolg niet solidair tonen met het Comité uit schrik dat ze minder verkopen. De militairen zelf houden hun mond uit schrik voor sankties. Tijdens de jongste gemeenteraadsverkiezingen was de plaatsing van kernraketten dan ook geen strijdpunt, net alsof er hierover een stille overeenkomst bestond tussen de politieke partijen.

Grote drukte en militaire kontrole

Marc Solbreux van het Comité wijst ons op de strategische ligging van de autostrade die Zeebrugge met Frankfurt verbindt, en die een heel net van militaire basissen met elkaar verbindt (zoals bv. Florennes). Hij wijst in dit verband op recente Amerikaanse investeringen in Zeebrugge, en op het militair belang van de uitbreiding van de luchthaven in Frankfurt, die het afgelopen jaar op zoveel verzet is gestuit.

Langs deze autostrade liggen ook een paar basissen in West-Duitsland, waarvan het bekend is dat er kernraketten zullen worden geïnstalleerd zoals bv. in Bigburg. Het afgelopen jaar zijn in de luchtmachtbasis grote werken uitgevoerd. Een speciale elektriciteitslijn werd aangelegd, die rechtstreeks aangesloten werd op de kerncentrale in Chooz, die slechts op 15 kom ligt van Florennes. Diverse wegen naar de luchtmachtbasis toe werden verhard, en dit op kosten van het Ministerie van Defensie. De autostrade die Philippeville verbindt met Ciney, met strategisch belang voor de basis, werd plots met grote snelheid voltooid, waar voorheen de werken jaren hebben aangesleept. Ter plekke is woongelegenheid voorzien voor zo'n 800 Amerikanen. Met een spoedprocedure zullen gronden worden onteigend om de luchtmachtbasis uit te breiden, hetgeen aangekondigd werd in het Staatsblad van 8 september 1982.

De militaire kontrole in de basis zelf is opmerkelijk toegenomen. Zo zijn er bepaalde delen van de basis die sinds kort slechts toegankelijke zijn voor enkelen, en is een deel van de infrastruktuur bijv. sportzalen, die voorheen voor het publiek toegankelijk was, sinds enige tijd gesloten. De kontrole rond de luchtmachtbasis is ook sterk toegenomen, en diverse journalisten of 'politieke toeristen' mochten dat de jongste tijd tot hun 'spijt' ervaren (o.m. een Nederlandse TV-ploeg, een journalist van De Morgen, iemand van VAKA e.d.)

Hiroshima en Florennes

Aanwijzingen dat al die drukke aktiviteiten op en rond de basis wel degelijk verband houden met de voorbereidingen die getroffen worden om eerlang de kernraketten te installeren in Florennes, vindt men in de diverse uitspraken van politici in die zin. Op 14 december 1982 antwoordde Tindemans op een parlementaire vraag van de PSC'er Hardy de Beaulieu een theoretische studie, Florennes als de meest geschikte 'site' had opgeleverd.

Het Amerikaans gespecialiseerde weekblad Aviation Week and Space Technology wist in zijn uitgave van 21 maart 1983 te melden dat de luchtmachtkolonel Terrasson, tewerkgesteld op Defensie, beweerde dat de "de keuze van de Belgische regering inderdaad gevallen was op 'Florennes'. Blijkens een bericht in De Morgen van 26 maart 1983 zou de woordvoerder van Defensie, kolonel De Meulenaere deze stelling van Terrasson bevestigen.

Marc Solbreux van het Comité verwijst ook naar een geheimzinnige uitspraak van staatssekretaris Knoops dat niet alleen in Florennes wordt onteigend. Dit zou er volgens eerstgenoemde op kunnen wijzen dat men diverse basissen in België klaarmaakt.

In geval van konflikt worden batterijen met de kernraketten immers op een mobiel konvooi geladen, en van basis tot basis gereden — gesteld dat men hiertoe nog de mogelijkheid heeft.

De eerste eis in het platform waarrond het Comité mobiliseert voor de betoging op 23 april in Florennes is dan ook 'Neen aan de plaatsing van raketten. Niet in Florennes. Niet in België. Niet in het Oosten. Niet in het Westen.' Florennes wil niet het Hiroshima van morgen zijn!, stelt men in een pamflet.

De aangekondigde betoging in Florennes op 23 april e.k. wordt door de plaatselijke bevolking, omwille van de speciale rol van de luchtmachtbasis in het ekonomische leven van de regio, met nogal war argwaan bekeken. De situatie roept herinneringen op aan de betoging tegen kernenergie in Mol in 1980. Ook hier betrof het een regio waar velen hun broodwinning gekoppeld zagen met hetzij Eurochemic, de kerncentrale in Mol of Belgonucleaire. Ook daar was in de dagen voor de betoging sprake van een door bepaalde media opgefokte hetze tegen de komst van de betogers.

Het Comité drukt daarom al een hele tijd sterk op het ekonomisch argument, als zou de installatie van de kernraketten en de komst van Amerikaanse militairen insgelijks het vertrek betekenen van de Belgische militairen uit de basis. Dat zou een serieuze aderlating betekenen voor de streek, niet alleen voor de handel, maar ook voor de scholen, het kulturele leven e.d.

Uit ervaring immers weet men dat Amerikanen doorgaans hun eigen winkels meebrengen. Ook zou de weg tussen Corenne en Florennes, die nu deels door de basis loopt, niet geduld worden door de Amerikanen, wat Florennes als handelscentrum zou afsluiten van diverse dorpen zoals Rosée, Morville, Flavion en Corenne.

De kommercanten weigeren echter standpunten in te nemen uit schrik klanten te verliezen onder de militairen. Doch in een anoniem interview, dat door het Comité werd verspreid, stelt een militair dat er veel ongenoegen leeft onder zijn kollega's in de basis, en dit o.m. omwille van de komende overplaatsingen. Het is mede op dit niveau dat het Comité het verzet poogt op gang te krijgen, en die geleid heeft tot een ander onderdeel van het platform van de betoging: *'Neen aan het vertrek van de Belgische militairen uit Florennes. Neen aan de komst van de buitenlandse (Amerikaanse) militairen in Florennes'*.

Toen in het begin van de zestiger jaren de NATO, Amerikaanse militairen wou kazerneren in de luchtmachtbasis van Florennes wekte dit binnen de kortste keren zo'n verzet op vanwege de plaatselijke bevolking, dat de Amerikanen met hun nucleair spul elders verhuisd zijn. Diverse aksidenten, bv. het neerschieten van smokkelaars door veiligheidsagenten, hadden kontitue gevechten tot gevolg in kafees...

Onteigeningen

De onteigeningen vormen nog een verhaal apart. De boeren zijn in feite zozeer in onderlinge konkurrentie verwikkeld dat zij de onteigeningen van een 'kollega' vaak niet zo erg vinden. Heel vaak betreft het pachtgronden, en in diverse gevallen tot nog toe was de eigenaar een zekere graaf, die zeer welwillend de centen binnenreef. Marc Solbreux verwijst hierbij naar de oprichting van de basis tijdens de tweede wereldoorlog, toen de Duitse Luftwaffe de basis in gebruik nam, en de onteigeningen geschiedde door de Duitse SS. De dokumenten terzake met bv. de aangehaalde argumenten, konden netzogoed in deze periode geschreven zijn, stelt hij, zich baserend op een studie van deze dokumenten in de platselijke bibliotheek.

De meerderheid van het Comité weet dat elke agressieve daad bij de betoging zal moeten achterwege blijven, wil men de regio niet volledig buitenspel zetten. Het Comité heeft zich o.m. reeds gedistancieerd van de spuitakties, die ondernomen werden tegen de 'missiles'. Als we zondagavond 10 april op een vergadering in Florennes aanwezig zijn, wordt er urenlang gediskussieerd (zeg maar ca. ruziegemaakt) of het initiatief van de leden van een VIA-werkkamp (die gedurende aan tweetal weken helpen bij de voorbereiding van de betoging) om in de straten van diverse dorpen een fakkeltocht te houden, niet begrepen zal worden als een 'daad van agressie'. Deze VIA-werkers wilden in een Goede Vrijdagstijl iedereen oproepen een kaars voor het raam te plaatsen en of in de fakkeltocht mee opstappen. Wegens vroegtijdig verlaten van de vergadering kunnen we niets over het resultaat meedelen...

Binnen de strategie van het Comité is deze betoging bedoeld om het zelfvertrouwen bij de mensen weer wat op te vijzelen. "Er is teveel fatalisme bij de mensen. Ze geloven dat er toch niets aan te doen is..."

De betoging konkreet

De betoging op zaterdag 23 april vertrekt omstreeks 14.00 uur vanuit een drietal dorpen buiten Florennes nl. Gerpinnes, Onhaye, en Philippeville. Wegens verbod van de burgemeester van Gerpinnes verhuist deze startplaats in laatste instantie naar het nabije Hanzinne. Vanuit deze plaatsen — VAKA heeft opgeroepen om naar Philippeville te trekken — vertrek men met een autokaravaan via verschillende dorpen naar Florennes.

In Florennes wordt om 17.00 uur betoogd (te voet) en gedurende de hele avond is er animatie voorzien. Het Aktiekomitee voor de Vrede (ex-Aktiekomitee tegen de 100 miljard wapenaankoop) legt bussen in. Tiketten (aan ca. 200 fr.) zijn te koop bij Jan, Lepelstraat 36, Leuven (016/22 71 00). De bussen vertrekken om 11.00 uur 's morgens aan het Ladeuzeplein. VAKA-Leuven vertrekt op dat ogenblik met een autokaravaan (ook aan het Ladeuzeplein). Inlichtingen in dit verband zijn te vinden bij Piet, Elcerlyc-Leuven, Blijde Inkomststraat 115, Leuven (016/23 96 92). Het genoemde Aktiekomitee richt ook nog een informatie avond in rond deze problematiek. 'Kernraketten in Florennes?' met twee woordvoerders van het Comité uit Florennes en een deskundige van Sevi nl. Bernard Tuyttens. Deze avond gaat door op 21 april om 20.00 uur in de Proletaar (Mechelsestraat, Leuven).

Luc Vanheerentals

ALLES OVER DE AKTIVITEITEN VAN DE STUDIEDRUKKER IN DE VETO-SPECIAL MIDDENIN DIT NUMMER.

LEZERSBRIEVEN

K.U.Leuven praat veel...

Geachte redaktie,

Van deze gelegenheid wil ik gebruik maken om één van uw medewerkers, L.D.M., te congratuleren voor zijn bijdrage tot zijn vredeswerk.

Ietwat verwonderd vernam ik namelijk in Veto 1983, nr. 23, van genaamde reporter, dat de afdeling Internationale betrekkingen *'militair'* onderzoek verricht en vredesbewegingen *'microficheert'*. Ik zou het ten zeerste op prijs stellen ietwat meer te vernemen over mijn onderzoekswerk, of is de auteur misschien onderhevig aan het *'My peace, wright or wrong. Don't be misled by the facts'* syndroom.

Met groeten,

Prof. L. Reychler

Aan alle verbolgen moralisten

Enkele jaren na Humo plaatst U in Veto enkele artikels over verborgen sexisme, opgepoetst met recentere voorbeeld-reklames.

Dit heeft blijkbaar uw breeddenkendheid zodanig verruimd dat een nieuwe, kruistocht kon starten. Weg met vunzige, gefrustreerde tekenaartjes die schunnige verhaaltjes tekenen in hun eenzame zolderkamertjes en deze in het kuise Veto plaatsen.

De heksenjacht op de blote tieten is geopend.

P.S. Worden nu eindelijk al die aanstootgevende doeken uit het Louvre verbrand?

Christophe Deblaere

Valkfeest

Geachte redaktie,

Veel woorden wens ik er niet aan vuil te maken, maar het moet me toch van het hart dat ons presidium enigszins ontgoocheld was over de manier waarop u het Valkfeest behandeld hebt. Ons artikeltje werd gewoonweg in een zo klein mogelijk hoekje gewrongen, zonder illustraties, op de allerlaatste pagina.

Veto voelt zicht 'te serieus' misschien om zich met feestjes bezig te houden?

Het zou Veto ten goede komen, wat meer bij zijn leest te blijven. Het past niet dat een 'studentenblad' de meer studentikoze aktiviteiten doodzwijgt of verdringt naar roddelrubriekjes. Twee jaar geleden mochten we rekenen op een opvallend voorpaginaartikel. We hadden graag ook nu een beetje publiciteit van uw medium meegepikt. Dat mag wel voor iets waar veel werk en geld wordt ingestoken, of niet?

Studentenblad, terugkoppeling naar de kringen, nieuws uit de kringen.... poeh!

Guy Verlinden,
VRG-prezes 82-83

Gentse toestanden

Als aanvulling op Uw artikel zou ik graag de achtergronden belichten van hoe de infrastruktuur te Gent gegroeid is en wie er belang bij heeft om zoiets in stand te houden, en ten koste van wie.

'Dankzij de studentenrevoltes van '68 mogen de studenten nu zelf beslissen waar hun financiën naar toe gaan. Voorwaar een lovenswaardige gedachte ware het niet dat de linkse beweging, toen erg in trek, alles monopoliseerde onder leiding van VVS en ervoor zorgde dat zij de financiën konden beheren. De statuten waren immers zo opgesteld dat de ingezetenen — i.c. de linkse verenigingen moesten beslissen wie als nieuw lid werd aangenomen, zodat het systeem zelfbevestigend werkte. De balans na 15 jaar is dat VVS-SVB, in feite geen echte studentenvereniging, alle macht naar zich toegetrokken heeft en daarbij alle statuten overtreedt om deze macht te behouden. Op uitzondering van een paar zijn alle aangesloten verenigingen in het Politiek Konvent linkse verenigingen, die elkaar bovendien overlappen zowel kwa samenstelling als kwa werking, een werking die er trouwens vooral in bestaat antikampagnes te organiseren tegen het NSV, met z'n 200 leden veruit de grootste Gentse studentenvereniging van politieke aard, zodat het Politiek Konvent, ten gevolge van deze politieke intrieges, zijn veto stelde tegen de opname van het NSV.

Veto, het Leuvense studentenblad, begint een klaardere kijk te krijgen op de Gentse situatie dan sommige autochtone Gentse studenten. Zo is het ook Veto opgevallen, dat "De PK-voorzitters krijgen het steeds moeilijker om de boel in de hand te houden. Zo leidde een konkreet geval van NSV (één van de verenigingen die aan alle kriteria voldeden, maar desondanks wordt de erkenning geweigerd) dan nog eens tot ekstra moeilijkheden omdat de Sociale Raad achteraf een herbeschouwing van het dossier vroeg' (Veto 22, jg. 9)

Op de PK-vergadering van januari had de Sociale Raad, een dwingende adviesinstantie van het Vast Bureau, om een herziening gevraagd van het NSV-dossier, omdat zij geen enkele basis kon ontdekken waarop NSV in de vorige vergadering geweigerd was. Op de bewuste PK-vergadering stonden 4 verenigingen op het programma die hun toetredingsaanvraag hadden ingediend, nl. Forum (geweigerd), Europakring (aanvaard), de Voksuniejongeren, die geweigerd werden op ideologische basis — ze hadden een pamflet verspreid dat eindigde met de groet Were Di, waarop het voor Arbeid, MLB enz. duidelijk genoeg was dat Vujo bindingen had met fascistische organisaties zoals Were Di en TAK — en NSV. Toen NSV aan de beurt was, deelden leden van MLB liedjesteksten uit op de melodie van de Blauwvoet, bewerend dat die teksten opgesteld zouden zijn door NSV. Niets is minder waar, maar daarmee was toch weer eens het fascistisch gedrag van NSV bewezen.

Na weer een brief van de Sociale Raad stond op de volgende PK-vergadering weer de opname van VUJO en NSV op de agenda.

Op de dagorde stond 'Vujo moet opgenomen worden, omdat de vorige afwijzing een spijtige vergissing was'. Waarschijnlijk had dit verband met het feit dat de voorzitter van het PK, J. Pourquoi — verklaard tegenstander van NSV: "Zolang ik voorzitter van het PK ben, zal NSV nooit opgenomen worden, desnoods zorg ik daar persoonlijk voor", wat hem niet belet nationalistische kafé's te frekwenteren en VUJO-lid te zijn (wat z'n linkse vrienden waarschijnlijk niet weten) — naar het financiële hoofd van de RUG, dhr. Van Hespe, is moeten gaan, die, ofschoon zelf een KP-er, hem meedeelde dat NSV moest opgenomen worden of dat hij er anders voor zou zorgen dat de subsidiekraan voor alle verenigingen dichtgedraaid zou worden. Tevens werd Pourquoi erop gewezen dat MLB zich de laatste tijd nogal ondemokratisch gedroeg, waarop Pourqoui een motie van wantrouwen indiende tegen MLB en er zijn voorzitterschap aan verbond. MLB bleef, Pourquoi ging en het PK bleef doen alsof zijn neus bloedde.

Hópelijk komen Sociale Raad en dhr. Van Hespe hun belofte na en draaien ze de kraan toe. Binnen een half jaar ligt links op de knieën, NSV zal wel overleven dank zij haar 200 leden.

Dat ik mijn schrijven niet richt tot Uw zusterblad Schamper, hoeft U niet te verbazen. Elk artikel dat er aankomt en enigszins rechts is wordt er in de prullemand gegooid. Ook al weet ik dat U niet bepaald rechts te noemen zijt, heb ik vertrouwen in U dat U op dit vlak eerlijker zult zijn en ook Uw oppositie aan het woord zult laten.

Paul Van Den Bossche, Gent
NSV-lid

Naschrift van PTJ & WiV:

Alvast dank, het is de eerste keer dat wij vanuit 'die' hoek in dergelijk lovende bewoordingen geluk worden gewenst voor onze artikelenreeks. Toch even uw aandacht voor het volgende: deze lezersbrief bewijst eens te meer dat je een artikel ***volledig*** *moet lezen. D.w.z. ook tussen de regels, en niet alleen de dingen die je graag leest. Soit, genoeg gemoraliseer. Maar secundo — en da's al véél belangrijker — is de bewering over ons zusterblad Schamper pure* ***nonsens****. De hoofdredakteur van het Gentse studentenblad is in eigen persoon in het Gentse NSV-kafee geweest om de lezersbrief op te halen, vernamen wij uit goede bron. Maar toen bleef de reaktie waar ze was (of was ze er niet?). Wij hopen dat het Gentse NSV in het vervolg ook 'haar' studentenblad een faire behandeling geeft.*

Wim Verhelst & Pieter T'Jonck

(ADVERTENTIE)

AUDIO

VERKOOP & SERVICE

Sony - Marantz
Bang & Olufsen
Dual - Sanyo - Akai
Lenco - Grundig
Pioneer - Panasonic
Yamaha -B & W
Revox - Tandberg
enz

Donderdag gesloten

VIDEO

VERKOOP & SERVICE

SONY
UMATIC
BETAMAX
PANASONIC
SANYO
BANG & OLUFSEN
GRUNDIG

Donderdag gesloten

(016) 22 43 64
Diestsestraat 164-168
3000 LEUVEN

ecomag

AUDIO AVideo

Publimack

(ADVERTENTIE)

alstublieft

Pencoprint maakt een eind aan tijdgebrek op de tekenkamer.

tijdwinst

Tijd die verspild wordt voor het uitvoeren van steeds weer hetzelfde tekenwerk.
Pencoprint's Xerox 2080 vergroot en verkleint tekeningen, illustraties, affiches.
Maakt van oude tekeningen nieuwe. Supersnel. Gestoken scherp. Is een tekening verbleekt of ingescheurd ? Met onze 2080 maken we er snel een keurige afdruk van. Een wijziging ? We drukken ongefixeerd, vlakken het te veranderen stuk uit en fixeren. Klaar voor de wijziging !

niet te groot en niet te klein

Pencoprint's 2080 zorgt ervoor dat uw afdrukken altijd precies op maat zijn. Iemand die met een miniem onderdeel van een grote tekening bezig is, hoeft niet moeizaam te frunniken in een klein hoekje van die hele lap. En een ander die op het werk maar een klein plekje tot zijn beschikking heeft, hoeft niet te worstelen met een half papieren voetbalveld.

afdrukmateriaal

A1 of 620 mm breed bij bijna iedere lengte.
Normaal papier, kalkpapier, tekenfilm (polyester of acetaat)

originelen

AO of 914 mm breed bij bijna iedere lengte.
Niet lichtdoorlatend, doorschijnend of transparant.

PENCOPRINT, TIENSESTRAAT 36 TEL. 016.22.10.39

Het ei van Newton

Op een stadsbank in het stadspark zitten vier mannen. De eerste is Boudewijn I (1), gekend van oudstrijdersfeesten en 'De Zwijger'. Naast Bo heeft Johannes-Paulus II (2) plaatsgenomen, terwijl hij de zandkorrels van zijn lippen likt. Mauroy III (3) heeft het volgende stukje bank bezet en leest 'Libé' met de krop in de keel. Naast de Franse premier zit niemand en daarnaast vond Martens V zijn stekje, een brief van Manu Ruys onder de oksel.

Om de bank vol te schuiven en om het verhaal kleur te geven neemt André Klisjee (4), die in 'Koning Oidipous, een queeste' bijvoorbeeld de rol van koor zou spelen, ook de bocht naar het park en kruipt met zijn termos tussen (3) en (5).

Het doek gaat open en de souffleuse valt in slaap.

(2) In de naam van de vader...

(3) Qu'est-ce qu'il dit?

(4) Hij weet niet meer hoe zijn vader heet.

(1) Maurice De Wilde kent mijn vader.

(2) ... en de zoon en de heilige geest.

(5) Als U het mij vraagt, deze bank zit slecht.

(2) De mijne ook.

(4) Ja, maar ze kunnen niet allemaal Vandergucht heten.

(3) Vandeirkuucht, c'est son père alors?

(4) Heeft er iemand een postzegel bij?

(5) Lik de spiegel nat, sire

(1) vijnst rugpijn en gaat thuis bij de kachel uithuilen, terwijl de koninklijke kater spint en moeder de vrouw chokolademelk opwarmt.

(3) Qu'est-ce qu'il a?

(5) Spit

(4) Werkt die ook in zijn tuin?

(2) Ik kweek palmtakken en mirre in Casteigandolfo

(4) Ligt dat in El Salvador?

(2) sluit de ogen, slaat een kruis en een figuur, laat de wagen voorrijden en neemt één van alle wegen, die naar Rome leiden.

(3) On a déjà perdu un roi en un pape.

(5) De koning zie ik nog regelmatig, de paus niet.

(4) Hebt U Uw televisie moeten inleveren?

(3) Voulez-vous m'excuser? Mes 2000 francs sont dépensés.

(3) zoekt nog vruchteloos zijn 'American Express Card' maar moet dan toch, net als zijn munt, lagere regionen opzoeken, zuidwaarts.

(4) Ziet ons hier zitten.

(5) Kruip wat dichter, dan voel ik de stem van het volk beter.

(4) schuift bij, maar te dicht, zodat (5) valt. (4) loopt glimlachend weg en de pers neemt foto's van (5), die aan (6) denkt.

Parsifal of Peyskens?

Een queeste naar echt teater

Een witgespoten scheikundelaboratorium, zonder bunsenbranders maar met waterkranen en aangepaste belichting, is dat het teaterlaboratorium — of altans een beeld ervoor — van 't Stuc? In ieder geval vormde het *Laboratoire de manipulations de chimie générale* het dekor voor het tweede luik in het teaterwerk van 't Stuc, *'koning Oidipous, een queeste'*. Luik één was Roelof Hartplein 4, waarin aan de hand van de teksten van Jan Arends, gedeklameerd op een schrille, en daardoor heel neutrale manier, gezocht werd naar wat schrijven is, hoe een tekst ontstaat. De logische volgende stap is dan uit te proberen hoe de tekst teater wordt, 'werkelijkheid' wordt, en dan zijn we natuurlijk aanbeland bij het akteren. Of, zoals produktieleider Theo Van Rompay in het programmaboekje schrijft: 'Op deze manier is Koning Oidipous een veruitwendiging van het teaterwerk dat binnen de Stuc-muren geleverd wordt. Dat werk koncentreert zich op een akteursopleiding enveneens onder leiding van Paul Peyskens, waarbij het zoeken naar het autentieke akteermoment en het schrappen van alle konventionele teaterballast centraal staat. Koning Oidipous is een uitgezuiverde fase in een dergelijk werkproces.' Vandaar de dubbele queeste, eerst en vooral de zoektocht van Oidipous naar zijn afkomst en naar de moordenaar van koning Laious, ten tweede de zoektocht van de akteur/aktrice: hoe spel ik het nu, *Oidipous* of *Oedipus?*.

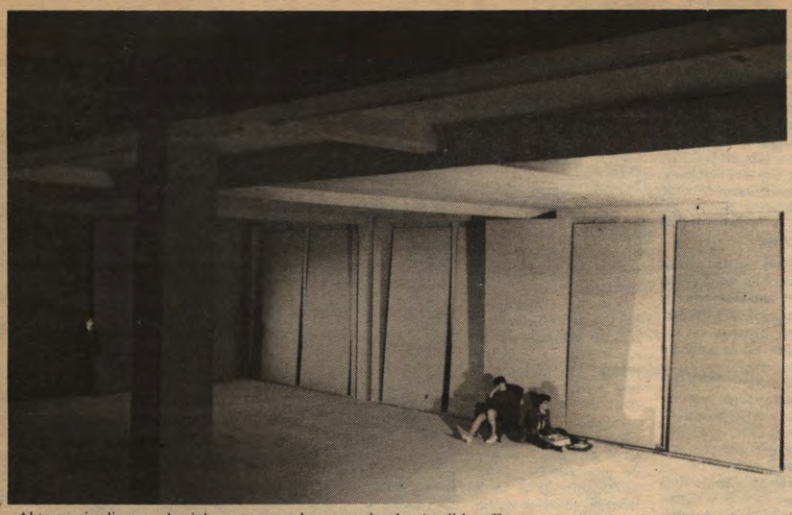

(foto Leopold Oosterlynck)

Akteren is liegen, de inherente spanning tussen de woorden uit de geverfde mond van een akteur en hun schaduw in druk zorgt ervoor dat ongeloofwaardigheid een vast rekwisiet is. Men kan deze leugen verdoezelen, (naturalisme) laten eksploderen (Artaud) of aksentueren (post-modernisme) en er gebruik van maken als dramatisch gereedschap, met als gevolg dat het geleverde teater meerduidig wordt en niet alleen meer gaat over een toevallige intrige maar meteen ook over het wezen van teater zelf. Zo zien we in 'Koning Oidipous, een queeste' eigenlijk niet de myte van Oedipus Rex, maar van het akteren. De akteurs zetten zelf hun platform op, knippen lichten uit en aan, Koning Oidipous heeft de teatrale vorm van een werkvoorstelling, waarbij de grote lijnen — tekst, enter, exit, rekwisieten — vastliggen maar de invulling overgelaten wordt aan de akteurs. Dat heeft tot gevolg dat de akteurs niet volledig samenvallen met de hen toebedeelde personages, maar eigenlijk zichzelf meenemen — zichzelf zijn — in hun rol. Zij passen zich niet aan aan de tekst van Sofokles, de tekst moet zich aanpassen aan hen, aan hun hebbelijkheden, onderlinge relaties en ruzies en het regie-koncept is ook daarop gebaseerd. Protagonist Oidipous (Lucas Van den Broeck) is een groot kind, irriterend en ongeloofwaardig in zijn uitspattingen.

Mark Lemmens, de antagonist, speelt én Kreoon én Tiresias én de bode uit Korinthe, allen personages die Oidipous op een of andere manier tegenwerken als hij de waarheid wil ontvluchten, allen ook gespeeld op dezelfde ongeïnteresseerde, hautaine, afstandelijke manier. De hele irritante Oidipous kan hem duidelijk geen barst schelen, hij weet toch al hoe het afloopt, nl. dat hij in zijn personage Kreoon de enige winnaar zal zijn: hij verwerft de macht over Thebe. Verder zijn er nog Karen de Visscher die Iokaste — die de waarheid niet wil weten — en de herder — die de waarheid niet wil zeggen — speelt, en Vic Mees, de koorleider én de grote vondst van het stuk. De Koorleider — in het antieke drama ingevoerd om te duiden en te begeleiden (cfr. de lachsalvo's bij Amerikaanse soapopera's) is de regisseur die 'stop' roept als de akteurs (vooral Oidipous, die de neiging tot chargeren heeft) uit het spel vallen, en die al weet hoe het stuk zal eindigen. Tijdens het tweede deel, als alle personages ten tonele zijn verschenen en hun onderlinge relaties gedefinieerd zijn, zodat de eigenlijke tragedie kan beginnen en de handeling zich heeft verplaatst naar een immens podium, te groot voor de vier akteurs, doorprikt hij de illusie. Terwijl Oidipous dichter en dichter bij de verschrikkelijke waarheid komt en emotioneel diepte punt na diepte punt zou moeten beleven, zit hij in een schouwburgzetel te grinniken en beseft het publiek dat het in de boot genomen wordt. Zoals Lucas afgekeurd wordt als hij het spel-element laat varen en zich teveel identificeert met zijn rol, zo mag ook het publiek geen 'voyeur' worden, moet het het 'spel' beseffen. De konsekwente vertolking van Oidipous als een groot kind kan niet leiden tot een aanvaardbare katharsis. De evolutie bleek fake, het akteren heeft de tekst gekorrumpeerd en de tragedie wordt onderuit gehaald. Oidipous krijgt dan ook niet de kans om zijn eigen katharsis-scène te spelen op het einde, de koorleider stuurt nu iedereen weg en speelt nu zelf Oidipous. Met de tekst in de hand brengt hij een gruwelijke parodie op deze sleutelscène en op de emotionele speelstijl van zijn kollega-akteur. De konventionele teaterballast wordt 'geschrapt'.

Na Stucproduktie 1 Roelof Hartplein 4 viel de term *Nieuwe Estetiek*. K.O. is duidelijk geen 'nieuwe estetiek' — onzinnige term trouwens, wie dat bedacht heeft teveel naar dekors en aanfloepende lichtjes gekeken — ondanks de mooie kleuren en de mooie vlakken. Post-modernisme misschien? Johan Thielemans schrijft in Etcetera 2 'Post-modernisme heeft nauwelijks een eigen positief gelaat. Zijn energie put het voornamelijk uit de negatie.'

Nu zal regisseur Paul Peyskens het post-modernisme wel een irriterende leugen vinden net zoals alle andere ismen, toch is hij in zijn zogezegd kompromisloze zoektocht naar het 'autentieke akteermoment' van één premisse uitgegaan, van de radikale twijfel. De zoektocht is een grote seizoenopruiming geworden. Want wat is nu het autentieke akteermoment? Men had van het stuk kunnen verwachten dat het duidelijk zou maken waarom gespeeld wordt en wat de middelen zijn, en dat doet het niet. Het maakt wel duidelijk wat de beschikbare middelen niet zijn. Kan het spel wel eerlijk gespeeld worden? Kan de queeste wel iets opleveren? De tekst wordt een leugen, de akteurs bedriegen je terwijl je erbij staat en uiteindelijk weet je als toeschouwer ook niet of dat bedrog logisch gezien ook geen spel is. Verwarrend, en de queeste moge dan al bij voorbaat nutteloos zijn, deze 'still' uit de zoektocht is in ieder geval een intrigerend stuk teater, zij het met een aantal onevenwichtigheden onvermijdelijk verbonden aan het improvisatiekoncept — goede vondsten worden in sommige voorstellingen te nadrukkelijk uitgemolken, een kraantje opendraaien met je voet is leuk, maar nutteloos —. Op een inventieve manier werd gebruik gemaakt van de gegevenheden van de beschikbare ruimte, die mee het stuk hebben helpen bepalen zonder het verstikken in een teveel aan effektjes. Opmerkelijke akteerprestaties ook — voor zover het natuurlijk opgaat, gezien de opzet van het stuk, daarover een oordeel te vellen —, vooral van Karen De Visscher als herder en als een vampachtige Iokaste en van Mark Lemmens als een onderkoelde Kreoon en Tiresias. 'Koning Oidipous, een queeste' is een nieuw bewijs voor de kontinuïteit en het nivo van de Stuc-werking. 'Koning Oidipous, een queeste' is een interessante voorstelling.

Peter De Jonge
Pieter T'Jonck

Paul Peyskens, hoofddocent van de teaterkursus van 't Stuc, zette vorig jaar een eerste Stuc-produktie op, Roelof Hartplein 4. Iederen at uit een kritische ruif die erg verdeeld was. Wij ook. Voor *Koning Oidipous, een queeste*, zijn tweede werkstuk, is Peyskens niet over één nacht ijs gegaan. Het is niet enkel een voorstelling geworden over de Oidipous-stof, maar, zoals de ondertitel suggereert, ook een persoonlijke visie op wat écht teater en akteren zou kunnen zijn.

(foto Leopold Oosterlynck)

Dualisme

De Oidipous-stof behoeft geen ondertiteling. Incest, twijfel en blindheid. Een wit laboratorium dient als dekor in het eerste deel. Ongeprofileerde akteurs bewegen zich in deze ruimte, een blauw speelplatform wordt opgebouwd. Plots stellen de akteurs zich als personages voor: Oidipous (Lucas Van den Broeck), zijn opponenten (gebundeld in Mark Lemmens) en de scenische voorstelling van de regisseur (Vic Mees). De 'stagegrouping' onthult een dualisme: de dramatische Oidipousfabel en, direkt daarop geënt, de realiteit van het teater. Kortom: de scène in de scène en de akteurs over personages én akteurs steunen op het plot, maar bestaan toch autonoom als een tweede betekenislaag. Le théatre pour le théatre?

'Akteerstellingen'

Wat in de voorstelling vooral de aandacht trekt, zijn de verschillende akteerstijlen. Het schijnheilige van de Oidipous-figuur en van de omringende personages maken een psychologiserende of naturalistische akteerstijl tot een vals 'werkinstrument': de twijfel en onzekerheid worden beter gediend door gedeformeerde 'akteerstellingen' zoals ze in het programmaboekje genoemd worden. Deze akteeroptie biedt in ieder geval een grotere speelruimte aan het kreatieve entoesiasme van de individuele akteur. Een vergrote, maar ingehouden pseudopatetiek bij Lucas; als de teaterestetische opponent daarvan de gekoncentreerde onderkoeldheid bij Marc. Daarnaast is Vic de 'regisseur' die zowel 'zijn' akteurs aan de leiband houdt als sarkastische knipoogjes naar het publiek werpt. Blijft nog Iokaste (Karen De Visscher), de 'femme fatale', die een nogal koel- agressieve lichaamstaal 'spreekt'. Zo veegt Peyskens de vloer aan zowel met de traditionele visie op Oidipous als romantische 'Grübler' (cfr. pseudopatetiek), als met het zich op techniciteit beroepende en kreativiteit dodende akteren. Het resultaat is een fascinerende queeste, een onderzoek naar de autenticiteit van de Oidipous-stof (Peyskens noemt de koning 'een irriterende leugénaar', zie *Stuc voor Stuc*) en van het akteermoment dat zich als de belangrijkste teaterestetische uitloper van de eerste laag (de Oidipous-stof) van de voorstelling manifesteert.

Een scenische uitvergroting

De tweeledige stratifikatie die de regisseur met 'Koning Oidipous, een queeste' voor ogen heeft, is duidelijk aanwezig in het hanteren van de dekorelementen in het eerste deel. Het blauwe speelvlak is een uitdrukking van de 'locus amoenus' zowel van de menselijke, als de teatrale leugens. Vanuit de scherpe kilheid van het omringende, witte dekor worden aanvallen op dit tweeledige masker gelanceerd; bij waarheidsreleverende krisismomenten zal hij gedwongen het blauwe vlak moeten ontvluchten. Het tweede deel, in een driedimensioneel dito blauw, verscherpt het konflikt tussen leugen en waarheid. De dreigende ontmaskering van de leugen dwingt Oidipous zich terug te trekken in een uitvergroting van diezelfde leugen. Oidipaal tematisch wijst dit erop dat zijn zelfbegoocheling hem tot aan de rand drijft. Teaterestetisch wijst dit op een kritiekloos en halsstarrig vasthouden aan zijn valse akteervorm. Vic Mees' optreden als regisseur (in het eerste deel) groeit aan het einde van de opvoering uit tot een grotesk-parodiërende afrekening met een hardnekkig blind-zijn voor de eigen, menselijke tekortkomingen en zijn huichelachtige akteervorm. (Brecht noemt dit: 'Oh-Mensch-Dramatik' in "Bei Durchsicht meiner ersten Stücke")

Teater!

Peyskens als regisseur heeft zich, volgens onze teaterervaring, niet laten verleiden tot dwangmatige, verlammende richtlijnen. Hij heeft z'n akteurs de mogelijkheid geboden hun kreatief entoesiasme vrijelijk te ontplooien. Een uitgekiende dramaturgische analyse, een functioneel en uniek decor en vooral, dit mag onderstreept worden, entoesiaste akteurs maken deze zogenaamde 'werkvoorstelling' tot écht teater.

Een gepaste hekkensluiter van het teaterseizoen 1982-'83, tenzij... 'King Lear' in een regie van Jan Decorte het tegendeel zal bewijzen.

Paul Verduyckt
Eric Vanhaeren

ELPEE
GRAMMOFOONPLATEN
ook tweedehands elpees
(aankoop en verkoop)
posters ~ songbooks ~ cassettes
t ~ shirts ~ fantasiejuwelen ~ badges
TIENSESTR. 35 LEUVEN
ADVERTENTIE

We krijgen wel eens van lezers de (spijtig genoeg meestal *mondelinge*) reaktie dat de reeks van de Vlaamse Uniefs te technisch wordt. Vooral dan als het gaat om de beleidsproblematiek van de universiteiten: wat heeft dat uiteindelijk nog te maken met het dagdagelijkse studentenleven?
Véél, zou zou wel eens kunnen blijken uit onderstaand artikel. Want aan de Gentse Rijksuniversiteit hebben de politiek en financieel-ekonomische officieel bewandelde wegen zowel als de dito achterpoortjes zwaarwegende reperkussies op de kwaliteit van het onderwijs... dus, 'het' leven van de student. Hoe kan het ook anders: een degelijk uitgebouwde studiebegeleiding komt niet verder dan het terzake wishful thinking, het rektoraat — zo werd ons in het oor gefluisterd — is een waterhoofd. Een zwellende rivier, het administratief en technisch personeel doen de dijken scheuren, terwijl er 'zou moeten' bespaard worden.
En *wie* moet besparen? Alvast niet de hardste schreeuwers en lobbyisten: het kleine grut is de pineut. RUG deel II: de student de dupe?

RUG deel 2: de student de dupe?

De Gentse Rijksuniversiteit staat niet bepaald bekend om haar zorg voor de studenten. Studiebegeleiding en didaktische kontrole zijn er al sinds jaar en dag een dode letter, in tegenstelling tot VUB, KUL of Limburgs Universitair Centrum bv. Niet dat het juridisch kader van de universiteit studiebegeleiding in de weg zou staan, integendeel, maar de benoemingspolitiek aan de RUG wordt teveel gekleurd door de "zucht naar combinazione, de lafheid positie te kiezen" om veel inhoudelijke eisen aan bod te laten komen.

Zoals studiebegeleiding,dus. Men verbergt zich dan achter drogredeneringen. Zoals *A. Bonte* (Studie-Advies, RUG) het ons zo mooi voorkauwde: "Het maakt eigenlijk niet zoveel uit. De slaagpercentages in Gent zijn vergelijkbaar met

Student diergeneeskunde onderzoekt zieke paardelever te G. Volgende week verneemt U meer over de problemen in deze fakulteit. (foto Wim Verhelst)

die in Leuven. Een monitoraatssysteem maakt het alleen menselijker." Hij zegt er dan wel niet bij dat de repetitorburo's in Gent, bij gebrek aan beter, bloeien als nergens anders, ondanks hun verderfelijke praktijken.

Dossier studiebegeleiding van het FK: "Een kwalitatieve begeleiding naar optimalisering van studiemethodes toe of naar inzicht in de leerstof is er niet bij. Met allerhande truukjes wil men mensen erdoor sleuren." Repetitors is the drug; na een paar jaar kan je niet meer zonder de diensten van de repetitoren, is gebleken. En dat was nog allemaal zo erg niet, was het niet dat hun optreden een ware aanslag is op de demokratisering van het onderwijs: de prijzen gaan van 17 500 tot 100 000 fr. per jaar. Weinigen aan de RUG schijnen trouwens te beseffen dat er een onderscheid bestaat tussen 'universitaire ontplooiing' en je 'door je examens worstelen'. Nog minder mensen zien in dat studiebegeleiding ook belangrijk is om haar

Signaalfunktie

Via het begeleiden kan informatie verkregen worden over gebreken in het onderwijs. Informatie die nu slechts mondjesmaat ingewonnen kan worden door spreekuren van het onderwijzend personeel (OP), door begeleidings- en werkzittingen. Die voorzieningen funktioneren echter niet werkelijk als een alternatief voor een studiebegeleidingssysteem. Dat de nood zich werkelijk doet voelen, blijkt uit het volgende. De dienst Psychologisch Advies voor Studenten (PAS) krijgt zoveel mensen over de vloer die niet worstelen met psychologische, maar met studieproblemen, dat zij besloten een *blok-wijzer* uit te geven. En wat te denken van studentenkringen die zelf, met alle problemen vandien, een monitoraatssysteem proberen op poten te zetten? Gent mag dan al "een grootwarenhuis zoals Leuven" (Bonte) zijn w.b. het aanbod van studierichtingen, de kwaliteit van de koopwaar wordt er meer in twijfel getrokken.

Nadat hierover een ophefmakend rapport gepubliceerd werd door een groep studenten, besloot de Akademische Overheid een paar verkennende projekten op te zetten. En daar gaat het zeer goed mee, aldus rektor *Cottenie*, "dat levert resultaten op". Maar aan de RUG gaat *alles* goed volgens de rektor (enkel op de bevoogdende ministeries wordt er geknoeid). Wij hebben zo onze twijfels.

Bankroet

Er is een tijd geweest dat het geld niet opkon. Nu gaat het slecht. Zeer slecht. Zeker aan de RUG.

In de loop van de jaren zeventig werd de geldkraan van de overheid naar de universiteit steeds meer dichtgedraaid, de RUG bleef zitten met teveel personeel, teveel gebouwen en te weinig spaarcentjes. De volmachtsmaatregelen omtrent de universiteiten deden de eerbiedwaardige instelling bijna de das om.

Oorzaken? Een ongekontroleerde stijging van de personeelsbezetting — gedurende de periode 1958-1967 steeg het OP met 50%, het WP met 200% en het Administratief Personeel met *700%*! Logisch dus dat er steeds minder geld overbleef voor de werkingskosten. Toen in 1971 de financieringswet van de universiteiten uitgevaardigd werd (waarin o.a. de personeelsomkadering vastgelegd werd) bleek de RUG plots veel te veel personeel te hebben. Daar werd door bijkredieten en afvloeiingen een mouw aan gepast, maar in '77 werden die jaarlijkse kredieten geblokkeerd op het toenmalig nivo, en vanaf '82 worden ze elk jaar met 1/7 gereduceerd. Daarbij kwam de vervelende neiging van de overheid om de toelagen per student jaarlijks meer aan begrotingsimperatieven dan aan evolutie der kostprijzen aan te passen.

Het weg te werken tekort liep begin dit akademiejaar zo op tot 440 miljoen voor personeelskosten, tekort dat voor een deel op de werking verhaald wordt.

RUG: baksteen in de maag

Er werd ook nogal lichtzinnig gebouwd destijds. Het nieuw gebouw van de farmacie, bijvoorbeeld, voltooid in '80, herbergt slechts 60 studenten, maar kostte 400 miljoen. En dat terwijl andere, bruikbare gebouwen leegstaan. Overigens hebben *alle* universiteiten meer gebouwd dan voorzien was in de wet van '70, maar de RUG blinkt hierin werkelijk uit. In '78 bleek deze unief 240 000 m² méér gebouwd te hebben dan de 320 000 m² die het normenbesluit van '74 vastgelegd had. Het rekenhof riep destijds in wanhoop uit dat "de ministers gerold zijn door de machtige rektorenlobby". Afgezien van de lasten van afbetalingen, heeft men nu ook af te rekenen met de fors gestegen energie- en onderhoudskosten, die men natuurlijk nooit voorzien had, en die afgewenteld worden op... de werking, alweer.

"Hier gebeuren zaken die administratief gezien wel moeten, maar beheerstechnisch waanzin zijn", vertelde een RUG-ambtenaar ons. En inderdaad, door een web van raden, komitees, bepalingen, verordeningen is de RUG een tijd- en papierverslindende mallemolen. Alles moet via het rektoraat (tenzij een of andere lobby de zaakjes binnenshuis regelt, wat al meer gebeurt), en voor de benoemingen van de professoren bv., is een toestemming van Brussel nodig. Niet bar efficiënt. Voor elke uitgave van meer dan 100 000 fr. moet een aanbesteding uitgeschreven worden ... "maar iedereen weet hoe dat te omzeilen" (verschillende bronnen).

Tous en scène

Het wordt lastig voor de RvB om het ganse zootje in de hand te houden. Alle maatschappelijke geledingen moeten er aan bod komen, maar er zetelen allerhande mensen die niets met akademische vorming hebben te maken, uit het bedrijfsleven, uit de vakbonden, uit de politieke partijen... U vraagt? Wij draaien!

Regeringskommissaris *Van Acker*: "De RUG is veel te onmondig gekoncipieerd, veel te verstaatst opgegroeid, veel te weinig beheerd". Dat heeft zo zijn gevolgen. Gent kent een onwaarschijnlijk aantal richtingen en kursussen met nauwelijks of geen kursisten; de benoemingspolitiek binnen de fakulteiten en de RvB ruikt niet erg fris (het gonst van de verhalen daaromtrent, die door de betrokkenen natuurlijk steevast worden ontkend). Een aantal fakulteiten, vooral geneeskunde dan, slagen erin om rondom hun werking en het beheer van het AZ dichte rookgordijnen op te trekken en arrangementen te treffen in hun voordeel. Zo bv. het invoeren van de dubbele wedde à 90% (fakultatief) als kliniekvergoeding aan professoren, om de wildgroei aan privaatpraktijken tegen te gaan; wie nauwelijks privé werkte, nam het aanbod uiteraard aan, 75% van de professoren zette echter vrolijk de (dus duidelijk zeer lukratieve) privaatpraktijk verder, zonder dubbele wedde... Alles bleef dus bij het oude.

Lobby als hobby

Geneeskunde pleegt ook graag roofbouw op andere departementen, zoals tandheelkunde (afhankelijk van geneeskunde), dat nieuwe gebouwen, die voor haar waren bestemd, zag ingepalmd worden door de aesculapen. Diergeneeskunde is een geval van touwtrekken apart; volgende week komen we daar nog even op terug.

In de loop der jaren zijn de 'eigen inkomsten' (patrimonium) van de universiteit gestegen tot 60% van de totale inkomsten. Dit bedrag is nauwelijks aan reglementeringen onderworpen, de RvB slaagt er echter ook niet in het degelijk te beheren. Vooral m.b.t. het AZ wordt dit een probleem, omwille van de stijgende kosten van de meer dan 2 000 personeelsleden die uit deze pot moeten betaald worden. Komt daarbij de algemeen deficitaire toestand van het ziekenhuis (maar dat is natuurlijk een probleem van ale Belgische ziekenhuizen). Dit alles neemt echter niet weg dat er bv. nog jaarlijks voor een slordige 20 miljoen snoep-studie-reisjes worden gemaakt door OP en WP, hoewel de bodem van het patrimoniumvat maar al te duidelijk in zicht is.

Zie facts

Wat voel je als student hier allemaal van? In reële termen is het geld voor de werking teruggelopen tot 30% van het bedrag dat 15 jaar geleden ter beschikking stond (1966: 200 miljoen voor professorale diensten, 1980: 140 miljoen); de aankoop van nieuwe apparatuur van enige betekenis is nagenoeg stopgezet.

Een assistent farmacie: "De labo's kunnen gewoon doorgaan, we moeten alleen iets zuiniger met de stoffen omspringen. Onze eigen inkomsten beginnen echter kleiner te worden, er is steeds minder werk. De industrie dopt tegenwoordig haar eigen boontjes met de vele specialisten die de universiteit aflevert, enz." Rektor Cottenie vertelde ons dat "de universiteit ten zeerste de persoonlijke initiatieven aanmoedigt van professoren om gelden aan te trekken uit de industrie", maar dat blijkt dus steeds meer kopzorgen op te leveren, zeker als de overleving van een afdeling ervan afhangt. Het verhaal van de slapeloze nachten van professor *Pijck* dissen we je volgende week op.

De assistent vond de besparingen echter niet zo'n kwade zaak: "Vroeger werd de helft weggegooid; je moet maar eens in de kelders van de gebouwen gaan kijken — het budget moest op op het einde van het jaar, en men kocht dus maar aan. Bijvoorbeeld een wasmachine van 750 000 frank, terwijl eentje van 20 000 het werk ook zou kunnen doen." Geen ramp dus voor de studenten, wel voor prof. Pijck.

Bib-bib, weg!

Hier en daar zijn de gevolgen echter ronduit dramatisch. Rechten kreeg dit jaar bv. geen geld van de RvB, de fakulteit moet de reserve van 10 miljoen die ze hadden opgebouwd (o.a. voor een biblioteek) maar opgebruiken — waardoor heel wat plannen in het water vallen. Nog krasser is het geval van de centrale bibioteek (eigenlijk de enige grote: de RUG kent...) geen autonome fakulteitsbiblioteken, tenzij de zeer gespecialiseerde biblioteekjes van de professorale diensten).

Van '76 tot '80 kreeg de bib van de RvB elk jaar 20 miljoen werkingsgelden: elk jaar m.a.w. een reële daling in koopkracht, die nog werd geaksentueerd door de stijging van de pond en de dollar (belangrijk op de boekenmarkt) en de jaarlijkse stijging van de meeste abonnementsprijzen met 25%. In '81 werd de uitkering verminderd tot 16 miljoen. Gevolg: 300 abonnementen werden opgezegd in '82 (dubbels, minder interessante stukken) en voor '82-'83 zouden dat er nog eens 700 kunnen zijn. De RvB heeft ondertussen wel ingezien dat het zo niet verder kan. De diensten zagen hun werkingsgelden wel verlaagd met 15%, de bib kreeg echter 18,5 miljoen: "alhoewel een bescheiden schatting van de werkelijk nodige som, zonder overbodige luxe", verzuchtte hoofdbibliotekaris *Vandenbrande*, "eerder 35 miljoen zou zijn". Overigens hangt het spook van een groot begrotingstekort door de blind toeslaande afvloeiingen, steeds dichter boven het hoofd van de getergde man.

Meer kindjes voor evenveel sociale sektor

Zoals aan de KUL aan de financies van de sociale sektor gepeuterd wordt via de ASLK-lasten (zie Veto 18, p. 5), zo laat de Gentse krisis de sociale sektor aldaar niet ongemoeid. Aan de subsidies voor de sociale sektor kan men natuurlijk niet raken. Maar wel aan de 10% van de in-

(vervolg op p. 8)

DE STRUKTUUR VAN DE RUG

De bouwstenen van de RUG zijn de *diensten*. Vaak vallen ze samen met een *leerstoel*, en hebben ze een vrij grote autonomie t.o.v. de fakulteit waartoe ze behoren. De *fakulteiten* zijn namelijk veel minder belangrijke beheersinstrumenten dan aan de KUL. Naast de diensten binnen de fakulteiten zijn er ook een aantal *centrale diensten*, o.a. de universiteitsbibliotheek.

De financiën, schema:

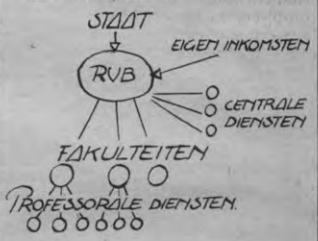

De *Raad van Beheer* is samengesteld uit de *rektor* (elke fakulteit draagt normaliter op zijn beurt een kandidaat voor), de *vice-rektor* (idem), de *dekanen* van de fakulteiten (verkozen in de fakulteit), 4 *WP*-ers, 4 *studenten*, 2 *ATP*-ers (rechtstreeks verkozen), 3 *vakbondsafgevaardigden* (ABVV, ACV en liberalen), vertegenwoordigers van de *werkgevers* (o.a. VBO, Bekaert, ...), de *'openbare machten'*, zijnde de *politieke partijen* CVP, PVV, SP, VU.

Onderwijskwesties worden in de *onderwijsraad* geregeld, een raad die alom bekend staat als 'praatorganisme'.

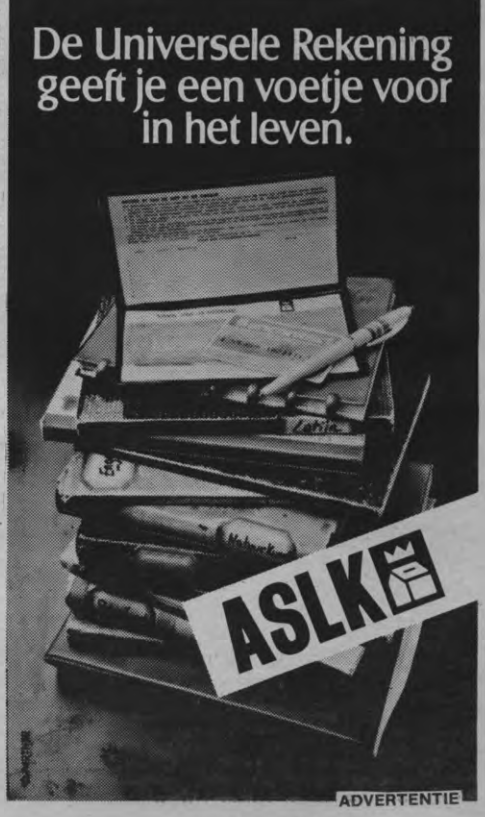

Een nieuwe studentenmodulatie: V.S.F.!

Het was woensdag 13 april 14.26 u. toen vertegenwoordigers van studentenorganisaties uit Antwerpen, Brussel, Leuven en Gent akkoord gingen met de oprichting van de **'Vlaamse Studentenfederatie'**, noodzakelijkerwijze afgekort tot **'V.S.F.'**. Het was geen formele deklaratie; maar op de vraag of er iemand tegen was, reageerde niemand.

Tweeëntwintig waren ze in getal. Bijna de helft vanuit de ASR, maar toch delegaties van twee à vier afgevaardigden van organisaties uit de andere universitaire centra.

Geen Vlis maar vlees

Dat Leuven warmpjes vertegenwoordigd was, zal wel te verklaren zijn door het feit dat er *'thuis'* gespeeld werd; de bijeenkomst ging door in 't Stuc. De direkte reden was echter dat de ASR — inzonderheid Kringraad en Sociale Raad — het initiatief hadden genomen om te komen tot een overkoepeling van studentenorganisaties aan Vlaamse instellingen van hoger onderwijs.

In het begin van deze jaargang is er in deze kolommen woord en wederwoord gevoerd over de VLIS, eveneens een koördinerend initiatief, maar dan wel van de studentenafgevaardigden "in de hoogste organen van beheer van de Vlaamse universitaire instellingen" (Veto 10). En dáár paste het schoentje niet volgens de ASR. Een vertegenwoordiging van studenten op nationaal nivo moet garantie inhouden van voeding vanuit de studentengemeenschap. Daarom moeten geen individuen, maar studentenorganisaties die opkomen voor de belangen van de studenten, de basis vormen voor een overkoepeling.

Een ander belangrijk verschil met de VLIS is, dat de VSF ook de NUHO-instellingen volwaardig wil betrekken en zich dus niet wil beperken tot universiteiten alleen. Er zijn immers belangrijke onderwerpen die beide soorten instellingen aanbelangen (wetsontwerp De Bondt over de sociale sektoren, de beurzenproblematiek).

De VLIS werd opgericht (Veto 11). Maar sinds de pogingen om er een materiële ruggegraat in te steken met een sisser aflieppen, is het stil rond het VLISfront.

Vanaf begin '83 begon Leuven kontakten te leggen met andere centra om na te gaan of er een samenwerkingsverband op basis van studentenorganisaties mogelijk was. Via telefoontjes en bezoeken aan studenten uit verschillende organisaties, die in de centra optreden voor de gemeenschap, bleek er een positieve belangstelling te bestaan. Alleszins wat de universitaire centra betrof. NUHO-kontakten leggen bleek heel wat moeilijker omdat het niet altijd duidelijk is of er aan de verschillende instellingen een studentenorganisatie bestaat, en zoja, hoe er vertegenwoordigers van vast te krijgen.

Stroomversnelling

Toen bekend werd dat de Hoge Raad voor Studietoelagen (ministerieel advies orgaan i.v.m studiebeurzen) aan hernieuwde samenstelling toe was (waarbij o.m. twee plaatsen aan NUHO- en twee aan universiteitsstudenten moet toebedeeld worden) zette de ASR dan maar de stap om tot de formele oprichting van de VSF over te gaan: eind april zou minister Lenssens (die, naast Leefmilieu, ook nog opgezadeld zit met de beurzen) uitnodigingen versturen naar de studentenverenigingen om kandidaten voor te dragen; en hun namen moeten eind mei ingediend zijn.

Begin april werd vanuit Leuven een uitnodiging gestuurd naar de studentenorganisaties in de universitaire centra en naar de bekende NUHO-verenigingen om samen te komen. Nu niet bepaald het ideale tijdstip, want de Paasvakantie kondigde zich aan en vele verantwoordelijken verlieten de centra voor het thuisfront. Maar de tijd drong.

Desondanks waren toch aanwezig: *Antwerps Studentenkorps/ASK (RUCA), Brussels Studentengenootschap/BSG en Vrij Onderzoek (VUB), Fakulteiten-, Werkgroepen-, Politiek en Kultureel Konvent (RUG), Sociale Hogeschool/SHISS (Gent)* en de *ASR (KULeuven)*. De vertegenwoordigers hiervan tekenden op het einde van de bijeenkomst de oprichtingsaktie van de Vlaamse Studentenfederatie. De *Fakulteitskring Kortrijk (KULAK), de Studentenwerkgroep (UIA)* en de *Studenten Coördinatiecommissie/S.CoCo (LUC)* konden — o.m. door laattijdige ontvangst van de uitnodiging — niet persoonlijk aanwezig zijn, maar lieten wel weten achter de opties van de VSF te staan.

Federatie van werking

De ondertekende tekst luidt als volgt: "In het kader van de demokratisering van het onderwijs in het algemeen, en meer in het bijzonder van de behartiging van de sociale, sportieve, pedagogische en kulturele belangen van de studenten van zowel het universitair als het niet-universitair hoger onderwijs, heeft de federatie tot doel: de koördinatie van de aangesloten ledenorganisaties, met het oog op:

1. het uitwisselen van informatie en diskussie
2. het innemen van gemeenschappelijke studentenstandpunten
3. het aanduiden en inhoudelijk begeleiden van de studentenvertegenwoordigingen naar de nationale overheid toe
4. gemeenschappelijke akties"

Zowel in deze tekst, als uit de diskussie komt duidelijk de optie naar voor om te werken. De eerste beslissing was dan ook een werkgroep samen te stellen met als taak: op korte termijn kontakten te leggen met de NUHO-studentenorganisaties om ze effektief in de VSF te betrekken en na te gaan welke dan de mogelijkheden zijn om de VSF in aanmerking te laten komen als kandidaat-studentenorganisatie voor de Hoge Raad voor Studietoelagen. De ondertekende tekst moet alleszins reeds als visitekaartje bij minister Lenssens dienst doen.

Aspekten hoe de federatie konkreet moet werken kwamen uiteraard ook ter sprake, maar ze bleven op deze eerste vergadering beperkt tot het hoogst noodzakelijke. Voorlopig wordt het sekretariaat waargenomen door Leuven (op Sociale Raad), de vergaderingen worden gespreid over de deelnemende centra en over de — onvermijdelijke — financies werd vooralsnog afgesproken dat elke organisatie noteert welke uitgaven ze doet voor de VSF tot er een definitieve basis is gevonden. De aanloopperiode tot de federatie was nog te kort om over dit alles reeds uitsluitsel te geven en wil men zich nog wat tijd gunnen om te zien hoe de federatie zich gaat modelleren. Het belangrijkste op dit ogenblik is dat de bereidheid bestaat om samen te werken op basis van studentenorganisaties en dat de grondslag ervoor, de VSF, bestaat.

Op 12 mei gaat de volgende vergadering van de VSF door aan de VUB. In de erop volgende perskonferentie zal wellicht al een afgelijnder beeld naar voren komen, wanneer de Vlaamse Studentenfederatie zich dan officieel voorstelt.

m.m.

Medewerkers aan Veto 25: Voor de medewerkers aan het Studiedruk-katern van Kringraad verwijzen we naar het katern zelf. Verder werkten mee: Wilfried Allaerts, Filiep Canfijn, Mieke Cantineaux, Paul-Emmanuel Casier, Toon Clarysse, Wouter Colson, Christopohe Deblaere, Peter De Jonge, Louis De Meuter, Dirk De Naegel Myriam Depré, Derde Wereld Groep, Polleke Fotozet, Guido Janssens, Mario Joseph, KVHV, Ineke Leemans, Lodewijk de Raet-stichting, Marcel Meeus, Peter Moors, Bart Ramakers, Lambert Swinnens, Pieter T'Jonck, UKS, Paul Van Den Bossche, Leo vander Aa, Jos Vandikkelen, Eric Vanhaeren, Luc Vanheerentals, J.H.Verbank, Paul Verduyckt, Wim Verhelst, Guy Verlinden, Ingeborg Verplancke. □

je begrijpt niets meer van de strip? niks erg! wij roerden in het koffiedik en ja!

Godelridus Snert heeft het blijkbaar niet hoog op met stripverhalen. Hij wil roet in het eten strooien wanneer Bart een stripverhaal begint over het meisje Ilse.

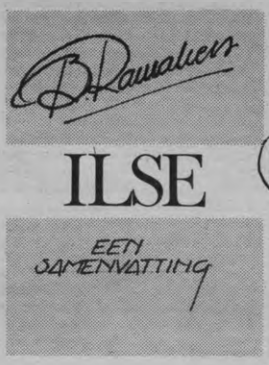

Als Bart het eerste plaatje tekent weet hij dit te veranderen. Ook de realiteit wijzigt zo: de echte Ilse merkt plots dat ze hallnaakt is. (Een stripverhaal, is immers niet louter fantasie!)

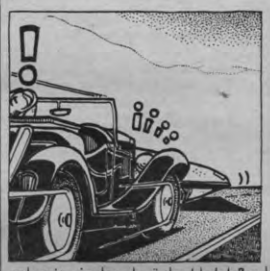

Ilse is ziedend: zij denkt dat Bart hier de hand in heeft en wil hem opzoeken. Maar... onderweg wordt zij in de gracht gereden door niemand minder dan Charlie Chaplin, die onmiddellijk sterft.

Wanneer Ilse dan een briefje vindt op de buro van Bart waaruit blijkt dat een onbekende hem liet verdwijnen, begrijpt ze er niets meer van.

WAT LATER VINDEN WE ILSE TERUG AAN DE TIENDEPOORT BIJ FORD

Duidelijk is dat de onbekende dezelfde is als degene die Ilse in zo'n onaangenamme situaties brengt. Ilse moet hem vinden, anders zal hij haar blijven pesten, en bovendien blijft Bart dan weg. Het verhaal wordt gemanipuleerd!

Als Ilse op koffiee zit wordt zij plots weggevoerd naar een totaal andere wereld, en weeral naakt. Een nieuwe truuk van Snert? Zij vindt een harnas en een vliegende draak, en zo uitgerust...

realt zij een jongeman. Lijkt dit op de Rode Ridder? Of verschilt er iets? Als Ilse dan achtervolgd wordt, wordt het haar teveel. Zij valt door ruimte en tijd en komt in haar eigen zwembad terecht.

Wanneer Ilse daarna in haar tuin wandelt, ziet zij een bekend hondje. Er is bezoek! Zal een tip van de sluier opgelicht worden? Wie is die onbekende? Wat wil hij? Waarom gebruikt hij zo'n vulgaire methodes?

ILSE of de absurde ondergang van een strip

bart ramakers

(wordt vervolgd)

Straatmus contra de manu militari

'Ik zou het toch heel spijtig vinden dat er uitdrijving moet plaats vinden omdat de stad Leuven als kandidaat-koper en de erfgenamen De Walque, als verkopers, het been stijf houden. Vooral indien er een paar maanden later toch een akkoord uit de bus zou komen. Wat een hoop ellende toch, en voor niets...', aldus vrederechter Holylaert, tijdens het geding dat de erfgenamen De Walque hadden ingespannen tegen het buurtwerk De Straatmus (uit de Leuvense Mussenbuurt) ten einde deze laatste uit het pand Jozef II-straat 24 te zetten. Wij beschreven deze komplekse situatie reeds in de Veto's nr. 7 en 20. Hierbij zijn drie partijen betrokken.

Enerzijds buurtwerk de Straatmus die in het najaar 1980 het genoemde pand 'kraakte', en deze aktie situeert binnen de globale problematiek van leegstand van woningen, waarin eigenaren vaak schromelijk tekortschieten. Daarnaast is er de sociale bouwmaatschappij Heuvelhof en het stadsbestuur van Leuven die in diverse informele kontakten toezeggen het huis te willen kopen. De derde partij wordt gevormd door de groep, erfgenamen, wier zaken behartigd worden door notaris Bosmans. Deze willen hun eigendommen in deze buurt, met name de tuin, het huis in de Jozef II straat, plus het huis in de Boogaardenstraat samen verkopen aan het stadsbestuur voor 7 miljoen Bf. De stad Leuven wil enkel het huis in de Jozef II-straat en de tuin, en heeft hiervoor op de begroting voor 1983 4,5 miljoen Bf ingeschreven. Het steekspel tussen het stadsbestuur en de erfgenamen De Walque duurt nu al een drietal jaren, en sinds enkele maanden is het buurtwerk als gijzelaar geslachtofferd door de erfgenamen. Als 'drukkingsmiddel' t.a.v. het stadsbestuur, daagden de erfgenamen het buurtwerk de Straatmus op 8 februari ll. voor de vrederechter. In Veto nr. 20 waagden we voorzichtig van een salamonsoordeel van rechter Hoylaert, die aansluitend op haar citaat in de aanvang van dit artikel, op 8 februari besloot de betrokken partijen tijd te gunnen om tot een oplossing te komen, en derhalve het vonnis terzake te verdagen.

Het vonnis blijft echter slechts een korte tijd uit. Op 14 maart jl. besluit de vrederechter dat er binnen de 30 dagen na de betekening van het vonnis een uitdrijving moet volgen van het buurtwerk uit de Jozef II-straat 24, 'zoniet vrijwillig, dan manu militari met opstraatstelling van meubelen en roerende voorwerpen, omwille van de bezetting van het pand zonder titel noch recht'.

Moment goed kiezen

Aan de eigenaars wordt een schadevergoeding toegekend, die binnen de vier maanden voor een ekspert bepaald moet worden, rekenig houdende enerzijds met de normale huurprijs voor een dergelijk pand, en de door het buurtwerk gedane kosten anderzijds. De stad Leuven en Heuvelhof worden buiten vervolging gesteld, omdat deze tegenover het buurtwerk geen echte verbintenissen in rechte hebben genomen, en ook niet konden nemen. Ter verduidelijking dient te worden bijgevoegd dat de periode van 30 dagen slechts ingaat na de betekening van het vonnis, en niet na de datum van uitspraak. Die betekening dient te gebeuren op initiatief van de rechthebbende, in casu de erfgenamen die hiervoor een deurwaarder dienen in te schakelen. Dit geeft in de praktijk de erfgenamen het recht om 'hun moment' goed te kiezen. Zo vermoedt men in de Straatmus dat de erfgenamen van dit recht zullen gebruikmaken als ze een privé-koper gevonden hebben voor het huis, of een periode zullen kiezen dat er weinig moeilijkheden te verwachten vallen met het buurtwerk, bv. in de vakantie. De boog staat echter scherper gespannen in het buurtwerk en die alertheid resulteerde enkele dagen na de bekendmaking van het vonnis reeds in een prikaktie aan het gemeentehuis, waarbij een 80-tal sympatisanten symbolisch wat meubelen uit het buurthuis wilde deponeren in het gemeentehuis. Ter plekke aangekomen bleek de Leuvense politie al evengoed op de hoogte als de buurtmensen zelf, over wat er ging gebeuren. Toch slaagden een tiental mensen erin, in het bewaakte gemeentehuis door te dringen, en even een 'bezoek' te brengen aan het schepenkollege, dat net aan het vergaderen was. Burgervader Van Sina weigerde echter pertinent een delegatie te ontvangen. Tijdens een recent onderhoud met een afvaardiging van het buurtwerk bleef hij erg zwijgzaam over de kontakten met de erfgenamen. Ook verklaarde hij niets aan het uitdrijvingsbevel te kunnen weizigen.

Leegstand & verkrotting

Tijdens de perskonferentie op 1 april jl. verklaarde het buurtwerk het stadsbestuur mede schuldig aan de uitdrijving die binnenkort te verwachten is. 'Herhaaldelijk werd er veel beloofd, maar werd er weinig gedaan. Op de gemeenteraad van 13 september 1982 verklaarde burgemeester Van Sina letterlijk *waakzaam te zullen blijven*. De vrederechter zelf vroeg zich tijdens de debatten af waarom het stadsbestuur niet onteigende. In het vonnis zelf stipte de rechter aan dat op de gemeenteraad de meerderheid over deze zaak zelf niet wenste te stemmen.' Verder wordt dit 'uiterst eigenaardig' genoemd dat er blijkens getuigenissen van gemeenteraadsleden van verschillende partijen, een aantal dokumenten uit het dossier De Walque verdwenen zijn. Het betreft hier o.m. de brieven van 27 april en 3 juni 1981, waarin het stadsbestuur zich verbindt tot de aankoop van het huis en de tuin.

Voor alles wil het buurtwerk deze gebeurtenissen aangrijpen om de leegstand en verkrotting in een stad als Leuven aan de kaak stellen, en het beleid van de stad Leuven terzake, wordt dan ook scherp gehekeld. 39% van de stadseigendommen in de kernstad zijn leegstaand of zwaar verkrot. Slechts in 6% van de huizen zijn saneringen in het zicht. Inzake het gemeentelijk beleid was het buurtwerk na een vergelijkende studie van alle bestaande maatregelen tegen verkrotting, gekomen tot een voorstel van gemeentelijk reglement. Op het verkiezingsdebat 'Aktie Verkiezingen' werd dit door alle aanwezige partijen (de PVV was evenwel afwezig) goedgekeurd. Beloftes vòòr de verkiezingen maken zelden schuld, en er is tot op heden nog niets van in huis gekomen. In dit voorstel tot gemeentelijk reglement voorzag men o.a. een meldingsplicht voor eigenaars van leegstaande huizen, die langer dan drie maanden leeg staan. Wijkagenten zouden driemaandelijks leegstaande huizen dienen te registreren. Alle woningen die één jaar leegstaan zonder duidelijke bestemming zouden belast worden met een taks die gelijkstaat aan 10% van de gevraagde jaarlijkse huurprijs, en dit met een minimum van 10 000 Bf per jaar. Wanneer een woning twee jaar leegstaat worden de sociale bouwmaatschappijen aangezocht tot aankoop, sloping of vernieuwing van deze woningen. Ook werden in dit voorstel kwaliteitseisen genoemd zoals 'geen vochtsindringing door lekken, geen kapotte of openstaande ramen, geen opstijgend grondwater e.d.' en die gesanktioneerd worden bij overtreding. Sinds kort heeft het buurtwerk het initiatief genomen om rond deze materie overleg te plegen met andere verenigingen in het Leuvense. De ingebruikname van het huis in de Jozef II-straat wordt dan ook gekaderd in deze aktie tegen leegstand en verkrotting. 'Wij meenden immers dat in het geval van het huis nr. 24 alle voorwaarden vervuld waren waarin het recht op wonen moest primeren op het eigendomsrecht: het huis stond reeds een geruime tijd leeg; er werd een voorstel tot huur door het buurtwerk aangeboden; de eigenaar weigerde het pand te onderhouden, zodat het een hinder werd voor de buurt. Hij kwam dus volgens ons zijn plichten als eigenaar niet na. Wij menen immers dat het eigendomsrecht een relatief recht is, en dat het ook een aantal plichten inhoudt.', aldus het buurtwerk. In dezelfde kontekst wijst men ook op het feit dat de leegstand een onevenwicht kreëert tussen vraag en aanbod op de woningmarkt, waardoor er overdreven huurprijzen kunnen ontstaan.

Slecht nieuws

Op de perskonferentie van 1 april jl. wordt het vonnis dan ook een slag in het gezicht genoemd van de vele woningzoekenden, van de velen die de strijd tegen de verkrotting en leegstand willen voeren om 'deze kanker uit onze steden te verwijderen.' 'Dit vonnis is immers een vrijbrief voor diegenen onder de eigenaars die hun eigendommen laten leegstaan en verkrotten', aldus het buurtwerk.

Op de perskonferentie verklaarde het buurtwerk vastbesloten te zijn om de strijd rond deze materie verder te zetten, en te weigeren vrijwillig het buurthuis te ontruimen. Gezien de grote solidariteit met het buurtwerk die op dit ogenblik in Leuven leeft, doet de situatie denken aan de strijd die de buurtbewoners van de 'Arenaweide' in Deurne voerden in 1979 tegen de inplanting van een apartementsgebouw in een speelweide. Toen bezetten van 18 augustus tot 13 november 1979 een honderdtal buurtbewoners de 'Arenaweide'!

Voorlopig echter allemaal slecht nieuws voor het buurtwerk, dat ook met betrekking tot 'haar' mooie 'tuin' de Walque' onheilspellende geruchten ziet aanzwellen. Om het huis in de Boogaardenstraat aantrekkelijker te maken zou de tuin opgesplitst worden, waarbij de stad nog enkel 22 are zou willen kopen. Van deze strook zou dan nog een stuk grond afgesplitst worden, bestemd voor de Straatjesgang. Een simpele berekening leert dat in dat geval nog slechts 1/3 zou overblijven van de huidige tuin. Maar de strijd gaat voort!

Luc Vanheerentals

P.S. De Straatmus is te bereiken in de Jozef II-straat 24, Leuven, 016/22 41 03 □

Stella Artois

WIE DEZE MAAND 21 WORDT
DOET ER GOED AAN DIT TE LEZEN!

Je wordt deze maand éénentwintig ?
Dan wil je deze dag natuurlijk waardig vieren met de vrienden en zo.
Wij, van de Stella, wij bieden je, samen met onze gelukwensen,
50 Stella-waardebons aan. Daarmee kan je je talrijke vrienden trakteren in één van de typische Leuvense studentencafés, waarvan er allicht één je stamkroeg is.

Als je dan ingeschreven bent aan de K.U.Leuven, en je wordt 21 jaar in de loop van deze maand, dan liggen er in de Raadskelders op de Grote Markt onder het stadhuis, 50 Stella-waardebons voor je klaar. Je kan ze er komen afhalen elke maandag tussen één en vijf in de namiddag. Vraag naar Theo Luyten, die zorgt verder dat alles in orde komt.

We wensen je verder een allerbeste 21ste verjaardag toe en hopen dat het een fijne herinnering blijft aan Leuven-Bierstad.

N.B. Theo Luyten verwacht je in de Raadskelders
's maandags tussen 13 en 17 uur.
Vergeet je identiteits- en studentenkaart niet.

De Goden moeten wel gek zijn

Ook negers zijn lachwekkend

Het is héél lang geleden dat *Ciné Rex* te Leuven nog eens iets vermeldens waard op de affiche had. Vorige week en deze week (en misschien nog wel langer) is dat het geval. Niet dat **The Gods must be crazy** een meesterwerk is, verre van, maar hij is alvast het bespreken waard en dat is al heel wat voor Rex-films. Te meer omdat het dan met de klap niet zomaar een behoorlijke of 'betere' prent is, maar bovendien ook binnen het kommerciële filmaanbod een interessant en vreemd produkt.

Het is sowieso al verbijsterend om vast te stellen dat men in Botswana belangwekkende films maakt, iets waar men vooralsnog zelfs in België, of toeh zeker in Vlaanderen nauwelijks toe in staat is. Het is dan wel een import Zuid-Afrikaan, Jamie Uys, die het missionarissenwerk tot een goed einde heeft gebracht, maar dat mag de pret niet drukken. Integendeel, want wat de film juist zo interessant en belangwekkend maakt, is net dat het een *pittige komedie* — met slapstick maar ook met glasheldere en dus vlijmscherpe ironie — uit Zuidelijk Afrika betreft. Wie politiek niet volmaakt analfabeet is, gaat dan even rechtop zitten. Met de haast bovennatuurlijke elegantie en soeplesse van de dansende olifanten en nijlpaarden in Disney-tekenfilms weet **The Gods must be crazy** zich evenwel voortreffelijk en onweerstaanbaar door het ideologische mijnenveld te bewegen zonder het minste risiko op een valsklinkende misstap.

Geen giller

De reden voor dat welslagen is vooral te zoeken in het feit dat **The Gods must be crazy** niet een lachsukses is, zoals de affiche en de reklame wil doen geloven. Integendeel, het betreft een uiterst smaakvolle, geestige en pittige kollage van ernstig te nemen toestanden en *geen* rij lachsalvo's. Er kan hooguit twee of drie keer echt gedijenkletst worden en dan nog is dat voor de getroffen personages eerder pijnlijk. Dat in de film negers even lachwekkend tot belachelijk *kunnen* en *mogen* zijn als blanken, komt de spontane eerlijkheid van de film alleen maar ten goede; trouwens, ten gepasten tijde is nu eens de blanke, dan weer de neger respektievelijk de klungel of de superieure.

Bosjesman ontmoet Verwarde Prof en Fraaie Blondine. Natuur versus Cultuur en dat in Zuid-Afrika, waar de pot de ketel verwijt dat hij zwart is.

Was het een pure dijenkletser geworden, dan ware dat naar alle waarschijnlijkheid met de bijhorende ongenuanceerdheid of boertige grofheid beledigend tot zelfs diep kwetsend geweest, zeker gezien de gevoeligheid van de materie. Niets evenwel van dat alles; ik houd mij hier in om uitvoeriger met voorbeelden en situaties uit de film mijn uitspraken te staven, hoe jammer of gratuit U dat ook moge vinden, omdat dat het onbevooroordeelde en overtuigende verrassingseffekt van de film zou ondermijnen.

Verheven klichés

Wat ik wel nog kwijt kan, is dat **The Gods must be crazy** in zijn *ingehouden bescheidenheid* de eigenlijk voorspelbare déjà-vu-effekten van Ingoede Bosjesman versus Grootstad, Fraaie Blondine versus Verwarde Prof of Puur Natuur versus Coca Cola Cultuur weet op te waarderen tot *opnieuw bruikbare, veelzeggende stijlmiddelen.* Ook aspekten van verouderde slapstick uit de stomme film-sfeer en van eksotische romantiek zijn handig en verstandig in een weer werkzaam geheel ondergebracht. Klichés zijn inderdaad alleen maar vervelend in zoverre ze niet inventief zijn aangewend en omkaderd; indien wel, kunnen ze des te veelzeggender worden.

Enfin, het kan zijn dat het je zo allemaal niet veel zegt, maar dat geeft niet. Ga **The Gods must be crazy** gewoon zien en laat je meedrijven op de bekwaam gefotografeerde en in een onderhoudende ritmiek gemonteerde prentjes. Je zal er een onverwacht rijke entertainment-ervaring aan overhouden, want **The Gods must be crazy** is een aangename, bescheiden, *sympatieke* film. En als je de nationale filmpers volgt, weet je dat niet, want pers krijgt deze kleine glimlach niet of onvoldoende.

J.H.Verbanck

JAMIE UYS stelt voor
THE GODS MUST BE CRAZY
met XAO in de rol van Brushman

De affiche van de film **The gods must be crasy.** *Ze vermeldt ook onderaan normaal dat deze film 'het lachsukses van 1983' is. Dat is niet zo, maar hij is wel erg geestig...*

kreten & gefluister...

Prettige paasvakantie gehad? • Of was het ook *eerste examenzweetdruppels* op je kotmuur geblazen? Troost, en *sterkte*, de *lente* is duidelijk weer in het land. • Vanaf nu tot *begin juni* hangen de zweetdruppels in de *terraszeteltjes.* • De *sfeer* is er alvast. • Alleen spijtig dat er ook nog *Ekonomikakringverkiezingen* zijn. • Brallende bendes *gesponserde* kwasi-entoeiastelingen maken de Leuvense straten weer *onveilig.* • En *plezant...* • Denken *zij.* • Wanneer schrijft het *KVHV* nu eens een *persmededeling* daarover, of beter nog. Een oproep tot *etisch reveil*? •

□ □ □

De zon schijnt ook weer op de *voetbalvelden.* • Vond de *Humo*-ploeg ook zo tof, en ze gingen een *matsjke sjotten* in Gent, tegen het Gentse kafee *'Niet Te Doen'.* • Komt *Guy Mortier*, Humo's hoofdredakteur, de kleedkamer van 'zijn' ploeg binnen. • En vraagt. • *Is Paul Goossens hier reeds?* • Waarop één van de *Humospelers* antwoordt. • *Sorry Guy, maar we spelen* ***niet*** *tegen 'De Morgen', dat was maar een middel om jou hierheen te lokken.* •

□ □ □

'Ik breng eens een zonnetje onder de mensen', moet *Karel Dillen* van het *Vlaamse Blok* gedacht hebben. • En hij schreef een *lezersbrief* naar het blad *De Blauwvoet.* • Hij noemt het een *open brief aan de verantwoordelijken van het onderwijs in Vlaanderen.* • Hij verwittigt vooral de *Katholieke Scholen* voor *marxistische indoktrinatie.* • In termen zoals *experimenteerlust van collectivistische verstaatsers*, die dan nog eens *bijgebeend worden door hun christelijke medestanders 'Christenen voor het Socialisme'.* • Dillen schrijft in dezelfde brief ook dat *'de hedendaagse universitaire jeugd in ontstellende mate onbekwaam is tot harde arbeid, zich verveelt, overmatig aan depressies lijdt en een onvoldoende zin voor verantwoordelijkheid bezit'.* • Dillen moet dringend het *speciale katern over studiedruk* gaan lezen. • Vindt hij misschien de *ware reden* voor de *ondergang van onze Vlaamsche Jeugd?* •

Overigens *begrijp* ik niet hoe dat blad *De Blauwvoet* op ons Vetobureau terechtkwam. • Het is, voor wie het niet zou kennen (wie kent het *wél?*) het *Driemaandelijks studentenstootblad van het Nieuw Katholiek Vlaams Scholieren- en Studentenverbond.* • Op de achterpagina lezen we ook nog dat het blad *Vooruitstrevend, en dus niét progressief* is. • Dat laatste was mij zò wel duidelijk, hoor. • Het blad *verzuipt* van de *Bormsherdenkingen*, dweept met *Albrecht Rodenbach* ("Gaf ziel en ruimte aan de Vlaamse beweging"). • Het blad noemt zichzelf verder *kinderevangelisch, en dus niet klerikaal* (grapje), volks(inter)nationaal, antikommunistisch (sic, ook wat spelling betreft) en *nonkomformistisch anti-veramerikaniseerd.* • Het bald kan ingekeken worden op de *toiletten* van 't Stuc. •

□ □ □

Kringbladnieuws. • Volgende week krijgt de redaktie van het kringblad *Irreëel* (ingenieurs) een *factuur* voor het zich *onrechtmatig toeeigenen van de titel van deze rubriek.* • Trouwens al de tweede keer dat ik dat blad daarop wijs. • Straks denken ze nog dat ik het *meen...* • Da's allemaal niet zo erg, hoewel, jongens, meisjes, *'Kreten en Gefluister'* is *niet* de titel voor een *roddelrubriek.* • Ik voel me ook nog eens zwaar *belediqd* wegens *Karel*, die in Veto alleen maar *de stripverhaaltjes* leest. •

Moeder, *waarom schrijf ik dan?* • En wat daar over de *ASR* staat, da's *helemaal* te vérgaand. • Lees volgende week de rubriek *lezersbrieven* van Veto. **WIV**

cabay cabay cabay cabay cabay cabay cabay cabay

AKADEMISCHE BOEKHANDEL, CABAY, TIENSESTRAAT 82, 3000 LEUVEN

BELANGRIJK BERICHT VOOR ECONOMISTEN !!!

VANAF 16 APRIL '83 - 30% KORTING

OP ALLE BOEKEN ECONOMIE & INFORMATICA

DE KILOVERKOOP GAAT NOG STEEDS DOOR, ALSOOK DE KORTINGEN OP DE REST VAN ONZE STOCK !!!

LAAT DEZE ENIGE KANS NIET VOORBIJ GAAN , WIE EERST IS HEEFT DE BESTE KEUZE !!!!!!!!!!

uitgezonderd netto- en promotieprijzen.

cabay cabay cabay cabay cabay cabay cabay cab

In deze ruimte ben je gewoon van de keuzemenu's te vinden voor de Alma-restaurants. Deze week echter maken we een uitzondering. Graag hadden we eens de stem van de lezer gehoord i.v.m. deze artikels, een kleine enquête dus.

Even nadenken en een bolletje zwart maken zal nu heus niet veel van jullie tijd innemen. We verwachten dan ook een massale papierslag op ons bureel! Alvast bedankt voor de moeite.

Als je interesse hebt om aktief mee te werken aan de Werkgroep Voeding, dan kan dat. Loop eens even langs bij de Werkgroep Voeding of schrijf je adres op het enquêteformulier. Alvast bedankt.

Voor alle informatie over voeding of aankoop van info-brochures (van de prijs moet je *lachen!*), kan je terecht bij L. Van der Aa, Bureel C.02.02., 2de verdiep (boven Alma II), Edward Van Evenstraat, 2 C. Tot ziens!

Je enquête formulier kan je t.e.m. *29 april* in de suggestiebus steken in Alma II of afgeven aan de kassa's in de andere Alma-restaurants. □

1. Lees je de gepubliceerde keuzemenu's uit Veto?

ja ..... □
neen ..... □

2. Hoe dikwijls per week kom je in de Alma-restaurants eten?

1 keer ..... □
2 keer ..... □
3 keer ..... □
4 keer ..... □
5 keer ..... □
nooit ..... □
weekend ..... □

3. Hoe dikwijls kies je dan bewust voor de keuzemenu's uit Veto?

1 keer ..... □
2 keer ..... □
3 keer ..... □
4 keer ..... □
5 keer ..... □
nooit ..... □

4. Hebben de gepubliceerde keuzemenu's invloed op je voedingsgedrag?

ja ..... □
neen ..... □

Indien positief, in welke zin? (bv. meer groenten, bruin brood i.p.v. wit, enz...) .....

.....

5. Kan je ons nog andere tips of bemerkingen geven wat betreft de aktiviteiten van de Werkgroep Voeding of de Alma-keuken?

AGENDA

Vrijdag 22 april

INDOCHINA-AVOND 20.00 u. met sprekers P. De Maeseneer, W. Van Damme, E. Utrecht, J. Van Ginneken. In 'De Proletaar', Mechelsestr. 72 (aan Vismarkt) Inkom 70 fr.

VOORDRACHT 20.00 u. *C. Drewes* spreekt over *sociale driegeleding, vernieuwing in het sociale organisme*. In Aud. Vesalius (Org. Leuvense Antroposof. Kring.)

STUC-PRODUKTIE 2 20.00 u. *Koning Oidipous, een queeste* in regie van *Paul Peyskens*. In Laboratoire de manipulations de chimie générale, Naamsestr. 96. Inkom 150/100. reservatie 016/23 67 72.

WEEKEND (tot 24/4) *Trainingskursus spel*. Dramatische ekspressie en improvisatie. In Kessel-Lo. Info 02/241 88 33. Org. Lodew. De Raet, Liedtstr. 27-29, 1030 Brussel

WEEKEND (tot 24/4) *Schminken* o.l.v. *Nik Sercu*. In Hoge Rielen, Lichtaart. Prijs 1500 fr., verblijf inbegrepen. Info 016/23 32 52. Org. De Kolk, Bogaardenstr. 29

Zaterdag 23 april

OPTREDEN 23.00 u. *Gabriella: a capella.* In De Barikade, Schrijnmakersstr. 11. Inkom 60 fr.

KLEINKUNST 20.00 u. *Bob, Frank en Zussen, Kasper, From Us to you*. Zaal de Kring, Kessel-Lo (Org. JH Grams)

BETOGING *"Tegen de plaatsing van kernraketten in Florennes"* **14.00 u.** vertrek vanuit Gerpinnes, Onhaye, Philippeville met auto of bus wordt van dorp tot dorp animatie gebracht. **17.00 u.** eigenlijke voetbetoging in Florennes Tiketten voor bussen vanuit Leuven te bestellen bij Jan, Lepelstr. 30 016/22 71 00. Vertrek rond 11.00 u. op Ladeuzeplein

VORMINGSKURSUS (tot 24 april) *Windenergie* in 't kasteeltje te Wijgmaal Org. Dialoog Werkgroep Technologie, Bl. Inkomststr. 109 (016/23 26 49)

JAZZ 22.30 u. *Milkshake Banana*, in Stuc Bar. Gratis.

Zondag 24 april

FOLKORE 20.00 u. *Los Awatinas de Bolivia,* Zuid Am. In Aud. Kult. Centrum, Kon. Albertln. 52. Toegang 150/100/50

STUC-PRODUKTIE 20.00 u. *Koning Oidipous, een queeste* in regie van *Paul Peyskens*. In Laboratoire de manipulations de chimie générale, Naamsestr. 96. Inkom 150/100. Reserv. 016/23 67 73

TENTOONSTELLING FOKO '83 doorlopend **van 12.00 tot 24.00 u.** tentoostelling en dia's. **14.00 u.** voordracht door Johan Sanctorum over het fotokopiewezen. **21.00 u.** Pictural Performance van W.J.C. Free en Erik Vloebergs, Vlaams Vittalisme (Schilderij en teksten — muziek van God B)

Maandag 25 april

TENTOONSTELLING FOKO '83 12.00 u. officieuze opening. **18.30 u.** geïmproviseerde muziek van 2 x Blondeel en De Bièvre met viool, transistorradio, fotokopiemachine en stemmen. **20.30 u.** Publieke aktie met fotokopiemachine door Jonas Wille. **Van 12.00 tot 14.00 u:** doorlopend tentoonstelling en diavoorstelling.

FILM 20.30 u en 22.30 u. *Looks and smiles* van *Ken Loach* (G.B., 1981) In Aud. Vesalius. Toegang 60/50. Org. DAF.

Dinsdag 26 april

MAGIC ? u. *Members of Leuven Magic Club 'De Kleine Joker'* (2 Belgians and one from the Philipines). In Isol-Bar. Entrance 50 Bfr. Members free.

TENTOONSTELLING FOKO '83 doorlopend van 12 tot 24 u.: tentoonstelling en dia-voorstelling. **14.00 u.** Nachtmerrie der goden' door *Stragianopff 99 en het Magisch Teater*, poëtische teksten en kille klanksferen. **21.00 u.** performance door Guy Blues *R 042/292 'gekontroleerd'*, omtrend 'identiteits- en fysische kontrole.

Woensdag 27 april

SPORT vanaf 14.00 u. *Finales Bekerkompetitie Sportraad:* doorlopend finales voetbal, volley etc. Op Universitair Sportcentrum.

SPORT 15.00 u. *Jogging* (ongeveer 15 km.), georganiseerd door de Belgische ISOL-Leden. Deelnameprijs 70/50

KONCERT 20.00 u. *Muzikologisch koncert*. 8ste verd. W&L. Inkom Gratis.

Donderdag 28 april

STUC-PROCUKTIE 20.00 u. *Koning Oidipous.* Zie woensd. 27 april.

TEATER 20.00 u. *Moeder Courage en haar kinderen* door *Internationale Nieuwe Scène*. In tent op den Bruul.

SOIREE *l'Amour des années trentes en rose.* 20.00 u. A night at the opera. In Stuc zaal Toegang 60/40. **22.00 u.** Les sirènees de la Seine (piano en zang), The easy steps (tapdans) Le Tango blanc (dans) Das Liebtraumilchgesellschaft (dans) In Stucbar, presentatie Jean le Gourmand. Gratis toegang.

Vrijdag 29 april

TEATER 20.00 u. *Internationale Nieuwe Scène.* Zie donderd. 28 april.

Zaterdag 30 april

TEATER 20.00 u. *Ik gaf kontent mijnen eerste kreet op dees draaiende planeet* door *Kollektief Internationale Nieuwe Scène*. In Kult. Centrum, Albertsq. 1.

FILM 20.30 u. *Brief Encounter* van *David Lean* (Engeland, 1945). In Stuc, toegang 60/40

Indochina-avond

De DERDE WERELDGROEP nodigt U uit op een grote *INDOCHINA-AVOND* in *'De Proletaar'*. Mechelsestraat 72 te Leuven (aan de Vismarkt) op vrijdag 22 april om 20 uur. De inkom bedraagt 70 fr. De sprekers zijn Paul De Maeseneer, Willy Van Damme, Ernst Utrecht en Jaap van Ginniken.

BRT-journalist Paul De Maeseneer vergezelde Tindemans bij zijn Aziatische rondreis. Ernst Utrecht spreekt en schrijft geregeld over *'De Derde Indochinese Oorlog'*. In het boek van Willy Van Damme, *'De Cambodjanen als schietschijf'*, staat dat de verhoudingen tussen verscheidene Indochinese volkeren altijd scheef zijn geweest. Bovendien is het uitgehongerde Cambodjaanse volk door de Amerikaanse, Chinese en Russische diplomatie ee. pion op het wereldschaakbord.

Journalist Jaap Van Ginniken bezocht verschillende keren Zuid-Oost-Azië en zal in Leuven de konflikten behandelen tussen China, Vietnam, Cambodja, en Laos, die de jongste jaren hoog zijn opgelopen.

Deze 'Indochina-avond' mag je niet missen!

De *Wereldwinkel* zal op dezelfde avond produkten verkopen uit *Vietnam*. □

Persbericht

Op zaterdag 23 april 1983 organiseert de Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid — Vormingswerk (C.S.C.-Vormingswerk) een ideeënbeurs 'PREEPAREE' in het Cultureel Centrum 'De Borre' te Bierbeek.

De beurs loopt van 10 u. 's morgens tot 18.00 u. De algemene presentatie is in handen van Jo met de Banjo.

De ideeënbeurs wil een overzicht geven van het aanbod aan aktiviteiten voor lokale socio-culturele verenigingen (hiertoe worden een 70-tal aktiegroepen, officiële instanties, culturele organisaties, theatergezelschappen,... uitgenodigd om zichzelf via een Infostandje kenbaar te maken).

In de grote theaterzaal van het Cultureel Centrum zal een permanente animatie worden voorzien. Afwisselend komen aan bod: interviews, muzikale intermezzo's, sketches, debat.

Het cultureel centrum 'De Borre' kan men bereiken via de E5-afrit Haasrode. Van daaraf zal er bewegwijzering worden voorzien.

Toegangskaarten kunnen bekomen worden op het gewestelijk C.S.C.-Vormingswerksecretariaat te Leuven. Mechelsestraat 70 (016/23 64 34). Inkomprijs: 50 fr., kinderopvang is voorzien.

Roger Van Vlasselaer

Rechtzetting

Mea maxima culpa. In VETO-24, dd. 24.03.83, pagina 3 ('Teken de studiedruk weg!!!') is een vervelende fout geslopen, die alvast ernstig genoeg is om Erik Depreeuw, de inkasserende geïnterviewde, te doen reageren. En terecht, daar niet van.

We zijn het eens, Erik en ik: ofwel heb ik het 'dekoderen' niet onder de knie, ofwel was Eriks gestikuleren toch te wild (wéér grapje, hoor Erik, niet boos worden), maar één ding is zeker: ik heb het alvast duidelijk *mis* begrepen. De cartoonwedstrijd over studiedruk wordt immers helemaal niet georganiseerd door *Studieadvies*, maar door de *Werkgroep Eksamens*. Daarin zitten wel enkelen van Studieadvies, waaronder Erik Depreeuw, en dat dan buiten hun full time Studieadviesuren, maar ook mensen van de Medische Dienst, van het Psychoterapeutisch Centrum en zélfs Studenten, zowaar.

Als U in de tekst dus overal *Werkgroep Eksamens* leest in de plaats van (hoewel met sympatie ook van) *Studieadvies*, dan werkt het artikel misschien weer een beetje en is men in Naamsestraat 63 tevreden (men vergeve mij het ongewilde getrappel op zere tenen). Het zal U verder wel allemaal een zorg wezen, zeker?

J.H. Verbanck

(vervolg van p. 4)

schrijvingsgelden die in '76 bij wijze van toegeving in Gent toegewezen werden aan de sociale sektor (bij de verhoging van het inschrijvingsgeld van 5 000 naar 10 000 fr.) Dit jaar kreeg de sociale sektor méér subsidies van staatswege, omdat er meer studenten zijn. De begroting bleef echter ongewijzigd, en het rektoraat besloot dus haar bijdrage — eenmalig — in te krimpen. Exit een deel van die 10% met andere woorden. Eenmalige maatregelen willen al eens de eeuwigheid verwerven.

Als er vanaf volgend jaar, door de dalende nataliteit, terug minder studenten — dus minder staatssubsidies — komen, staat de sociale sektor met haar rug tegen de muur. (Misschien zal men dan nog eens de inschrijvingsgelden verhogen? De moeilijke toestand van de uniefs doet dit vóórstel zo al tot de reële mogelijkheden behoren.)

En toch is dit maar een klein segment van de begroting. Verwonderlijk genoeg zijn de studenten in Gent, ondanks alle weldaden, zeer onverschillig t.o.v. de verkiezingen voor het medebeheer. Maar die kosten dan ook maar één miljoen per twee jaar.

Piet T'Jonck
Wim Verhelst

XXXIIIe jaarlijkse kampagne van de sociale studentenstages in de ondernemingen

Zoals U wellicht reeds bekend is, heeft het UNIVERSITAIR KOMITEE VOOR SOLIDARITEIT de sociale studentenstages in de ondernemingen reeds in 1951 in voege gebracht. Hiertoe werd de medewerking bekomen van al de werkgevers- en werknemersverenigingen en van de Nationale Raad voor de Arbeid, toen voorgezeten door de betreurde Secretaris Generaal van het Ministerie voor Arbeid, de Heer FUSS.

Het was de bedoeling aan de toekomstige kaders der ondernemingen de kans te bieden zich meer vertrouwd te maken met diegene die later hun medewerkers zullen zijn. Leidinggevende personaliteiten hebben er hunnerzijds ook baat bij tijdens hun studentenjaren kennis te maken met het gewoon werknemerspubliek. Dit is belangrijk voor de toekomstige parlementariër, rechter, geneesheer, e.d. Een rechtstreeks kontakt met de arbeiderswereld kan het vervullen van de taak die zij als afgestudeerd zullen verzorgen slechts ten goede komen. Tijdens hun stage zullen de studenten hetzelfde werk, in dezelfde omstandigheden, doen als de andere arbeiders.

Formulieren zijn verkrijgbaar aan het ASR-sekretariaat, op 't Stuc, Iste verdieping. □

ZOEKERTJES

● **Te huur gevraagd:** huis voor 5 meisjesstudenten in Leuven vanaf 1/9 of 1/10/83. Zich wenden tot Christel Verbeeck Brusselsestr. 135 (H 351) Tel. 23 69 55 (Liefst tss. 18 u. en 22 u.)

● **Waaronder** werd op de huldiging ervan een feest getoond? Wat is demontabel en van dennenhout. Waarop kunnen wel *drie* personen slapen en wat heeft *acht* poten? Wat kost 9500 fr? Bevraagt U op J. Lipsiusstr. 51, 23 41 17 na 19.00 u.

● Savate / aktie / zweten / lol / Sporthal Heverlee / Pakenstr. / kazerne / zaterdag 10-12 u.

● **Te huur:** huisje op Brusselsesteenweg 42, Leuven. Twee slaapkamers, living, keuken, bad en WC. Onmiddelijk vrij. Inlichtingen op bovenst. adres of Kerkstr. 3 Kessel-Lo.

● **Amnesty International** Ruelensvest 127 zoekt gewetensbezw. Onmiddelijke indiensttreding. Voor afdeling pers publikaties. Kennis Engels, Nederlands en drukkerswereld. Tel. 016/22 76 32

● **zoek** in april-mei-juni kamer van iemand die er r. v. voor een week niet is. Betaal kleine vergoeding. Tel weekends 03/415 85 14 of berichtje: F. Lintsstraat 23 op naam Ann de Schryver.

● **Verloren** op de laatste vrijdag voor paasverlof in de Cedes: zwarte opvouwbare herenparaplu. Terug bezorgen op 48 07 26

● **Chris** doet al uw typwerk vooral snel, verzorgd en met veel ervaring (IBM-C met ≠ lettertypes). Tel. tot 12.00 en na 18.00 uur 016/56 39 98 (+ W.E.). Kom halen en brengen indien nodig.

□ **Te koop:** Microcomputer TRS 80, Model 1, 48K RAM, 2 disk drives. Tel. 22 28 76, alle dagen van 10 tot 19 u.

● **Niet agressieve zelfverdediging** aanleren op vrolijke manier. Apache Club / U wordt er wild van / inl. tel. 22 28 76.

● **Moeilijkheden** met uw astrologische berekeningen? Tiensestr. 218 / 3000 Leuven / 10-18 u.

● **Elke zaterdagmorgen** ruilen wij 250 gr. lichaamsgewicht in voor punch en goed humeur (yeah, Apache)

● **Gezocht:** oplader voor HP 25 rekenmachine. Input 230-115 V, 50-60 Hertz, 5VA, output 10 V, 0,8 W max. Heb er minstens 500 Bfr. voor over. Steven Roels Leopoldstraat 21 3000 Leuven. Tel 016/22 24 12

PERSMEDEDELING van het KVHV

Het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond verheugt zich over de grote opkomst voor de Vlaamse betoging van zondag 27 maart. Wij danken alle Vlamingen die aanwezig waren en mee manifesteerden achter de slogan *'Onze toekomst: Zelfbestuur'*

Wat het aantal betogers betreft, zullen volgens het KVHV de cijfers van de politie (30 à 35 000) het dichtst de waarheid benaderen. Voor de schatting van de rijkswacht (7 000) hebben wij maar één woord: *miserabel*. Volgens deze laatsten zouden er op 27 maart slechts 2 000 manifestanten meer geweest zijn dan op de VU-betoging in februari ll. Wij stellen dan ook voor dat het Ministerie van Landsverdediging als nieuwe post voorziet op de begroting: aankoop van telramen voor de rijkswacht.

Wij hopen dat, na Hasselt, het poppentheater Martens V eindelijk begrepen heeft dat Vlaanderen het gekonkelfoes beu is. De staatshervorming MOET doorgevoerd worden! Dit is een stap naar Vlaanderens totale onafhankelijkheid. □

Zomerkursussen Lodewijk De Raet

Tijdens de zomervakantie richt de Lodewijk De Raet-stichting een aantal kursussen in, van diverse aard, voor mensen die zich willen vervolmaken, zich zinvol wensen te ontspannen, enz.

Deze 49 kursussen groeperen zich rond een aantal tema's, o.a. vrouwen, audio-visuele vaardigheden, kennismaken met steden en streken, mens en groep, vakantie-varia, onderwijs, ekspressie, inspraak, participatie en politieke vorming. Deze kursussen duren gemiddeld twee à vijf dagen, en kosten, ngl. de gekozen kursus, 3 000 tot 6 000 fr. Indien je geïnteresseerd bent, kan je steeds inlichtingen bekomen bij

Stichting Lodewijk De Raet,
Liedtsstraat 27-29,
1030 Brussel (tel. 02/241 88 33)

Een brochure met meer informatie is op het hogervermelde adres gratis te bekomen.

ZOEKERTJE: 20 fr.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan Van Evenstr. 2d